

2ος

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΝΔΟΞΟΥ ΜΕΓΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

ΦΩΤΕΙΝΗΣ

ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

Ψαλλομένη τῇ ΚΣ'. τοῦ Φεβρουαρίου Μηνός.
Ἐπιδιορθωθείσα διὰ Γρηγορίου Πρωτοσυγγέλου τοῦ πρώην
Πανιερωτάτου ἁγίου Συύργου Κυρίου Κυρίου Προκοπίου
Ἐγγραφή δὲ διὰ Νεοφύτου Ἱεροδιακόνου τῆς αὐτῆς
Μητροπόλεως

Τὸ πρῶτον Τύποις ἐκδοθεῖσα διὰ δαπάνης τῶν τιμιωτάτων
Ἀρχόντων τῆς αὐτῆς Πολιτείας Κυρίων Κορομούζη, Μπαλ-
ταζή καὶ Περάκη καὶ μετ' ἐπιμελείας διορθωθείσα.

Ἦν δὲ τὸ δεύτερον ἐκδίδεται δαπάνῃ Δημητρίου Ι. Ζαρίμπα
μετὰ πολλῶν προσθηκῶν

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

1906

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ
ΤΗΣ ΑΓΙΑΣ ΕΝΔΕΘΕΟΥ ΜΕΤΑΛΟΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΦΩΤΕΙΝΗΣ
ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

Ψάλλομένη πα Κε. του Φωδρουαρίου Μηνός.
Ἐπιδορυθεύσει διὰ Γρηγορίου Πρωτοσυγγέλου τοῦ πρώτου
Πανιερωσίου ἁγίου Σμύρνης Κυρίου Κυρίου Προκοπίου

Ἐγγραφή δὲ διὰ Νεοφύτου Ἱεροδικαίου τῆς αὐτῆς
Μητροπόλεως

Τὸ πρῶτον Τύποις ἐκδοθεῖσα διὰ διατάξης τῶν τιμωτάτων
Ἀρχόντων τῆς αὐτῆς Πολιτείας Κυρίων Κοραμοῦζη, Μπαλ-
τατζή καὶ Περίκη καὶ μετ' ἐπιμελείας διορθωθεῖσα.

Ἐν δὲ τῷ δευτέρῳ ἐκδίδεται διατάξη Δημητρίου Ι. Ζαρίπα
μετὰ πολλῶν προσθηκῶν

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΩΝ
ΙΩΑΝΝΟΥ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ
1906

ΜΗΝΙ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΩ 25.
Τῆς Ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος
ΦΩΤΕΙΝΗΣ
ΤΗΣ ΣΑΜΑΡΕΙΤΙΔΟΣ

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν στιχ. σ'. καὶ ψάλλομεν
στιχηρὰ προσόμια, ἦχος δ'.

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ως λαμπὰς φωτοπάροχος, Φωτεινὴ ὤφθης σήμερον, ἐν τῇ θείᾳ μνήμῃ σου, Μάρτυς Ἐνδόξε, τοῦ ἀνεσπέρου φωτὸς γάρ, τὸ φῶς ἐξάντλήσασα, κατεφώτισας λαοὺς, τοὺς ἐν σκοτει ὑπάρχοντας καὶ κηρύξασα τὸν Θεοῦ Θεὸν Λόγον, διὰ τοῦτο, ἐπαξίως ἡξιώθης, τῆς Οὐρανῶν Βασιλείας σεμνῆ. Δίς.

Τῆς δορᾶς ἢ ἀφαίρεσις, μαρτυρίου δριμύτερον παντὸς πέλει Μάρτυρες, ἀξιάγαστοι, ἦν περ ὑπέστητε ἅπαντες, Φωτεινὴ αἰοῖδιμε, σὺν υἱῷ σου Φωτεινῷ, Ἰωσὴ τῷ θεόφρονι, καὶ τῇ θαυμαστῇ, Ἀδελφῶν σου πεντάδι μετὰ Θεοῦ, τοῦ Δουκὸς καὶ σεβωνύμου διὸ εὐκλείας ἐτύχετε. Δίς.

Φωτεινὴ ἅμα μέλψωμεν, τὴν Φωτὴ καὶ Φωτίδα τε, Κυριακὴν τὴν ἐνδόξον, καὶ Παρασκευὴν, Φωτεινὸν φωτὸς ἔμπλεον, καὶ τὸν τούτου ὁμαίμονα, ἅμα

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

168872

Σεβαστιανῶν ὃν τὸ κλέος ἀκήρατον διὸ σπεύσωμεν
δυσωπῆσαι ἐν πίστει, ὅπως τούτους, πρέσβεις ἔχω-
μεν Κυρίῳ, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν τιμώντων αὐτούς. Δίς.

Δόξα, ἕως πλ. β'.

Ζήλω πυρπολουμένη τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ, κήρυξ
ἐγένου πανταχοῦ Φωτεινὴ αἰοίδιμε, ποτισθεῖσα
γὰρ ἐπὶ τὸ φρέαρ ὕδωρ τὸ ζῶν. Ἀδελφαῖς καὶ Τέκνοις
πρῶτον ἐξέχεας, τοὺς Τυράννους καταπατεῖν, καὶ
Βασάνων ποικιλότητος καταφρονεῖν ἐδίδαξας, ὅθεν
καὶ λαοὺς ἀπίστων τῷ Χριστῷ προσαγαγοῦσα διὰ
τῆς δοθείσης σοι χάριτος, ἀνήχθης εἰς οὐρανοὺς, ἔνθα
οὐ διψήσεις εἰς τὸν αἰῶνα, ὡς ἐπόθησας.

Καὶ νῦν.

Τίς μὴ μακαρίσει σε, Παναγία Παρθένε; τίς μὴ
ἀνυμνήσει σου τὸν ἀλόχευτον τόκον; ὁ γὰρ ἀ-
χρόνως ἐκ Πατρὸς ἐκλάμψας Υἱὸς μονογενῆς, ὁ αὐτὸς
ἐκ σοῦ τῆς Ἀγνῆς προήλθεν ἀφράστως σαρκωθείς,
φύσει Θεὸς ὑπάρχων, καὶ φύσει γενόμενος ἄνθρωπος
δι' ἡμᾶς οὐκ εἰς δυάδα προσώπων τεμνόμενος, ἀλλ'
ἐν δυαδὶ φύσεων, ἀσυγχύτως γυνωριζόμενος. Αὐτὸν
ἰκέτευε, Σεμνὴ παμμακάριστε, ἐλεηθῆναι τὰς ψυ-
χὰς ἡμῶν.

Εἰσάδες, τὸ ὡς Ἰακόν, τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας
καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Σοφία ἐν ἐξόδοις ὑμνεῖται. ἐν δὲ πλατείαις παρηρσίαν ἄγει· ὁ
Θεὸς τῇ Σοφίᾳ ἐθεμελίωσε τὴν γῆν, ἠτοίμασε δὲ οὐρανοὺς ἐν φρο-
νήσει· οὐ μὴ παραρυῆς, τήρησεν δ' ἐμὴν βουλήν καὶ ἔννοιαν, ἵνα
ζῆ σὴ ψυχῇ καὶ χάρις ἐπὶ τῷ σφ' τραχήλω· ἔσται δὲ ἴσσις ταῖς

σκαῖ σου καὶ ἐπιπέλαια ταῖς ὀστέαις σου· ὁ δὲ πόνος σου οὐ μὴ προσ-
κόψῃ, ἐὰν γὰρ κἀνὴ ἀρετὴς ἴσῃ, ἐὰν κἀνὴν ἰσχυρὸς ἰσχυρόσις. ὁ γὰρ
Κύριος ἔσται πρὸ τῶν ποδῶν σου, καὶ ἰστίει σοὶ πόδι ἵνα μὴ ἀφρευ-
θῆς· γὰρ ἀπίστων οὐ ποιεῖν ἐνδεδίξας. ἴστικα ὅν ἡ χεὶρ σου ἔχει βου-
θεῖν· μὴ εἰπίης ἐπικνεῖθων ἐπ' ἀνεγκὰ καὶ χύσειν σοὶ ὄπισθεν, δυνατοῦ
σοῦ ὄντος οὐ ποιεῖν· ἀκαθάριστος ἐναντι Κυρίου τῆς παρουσίας, ἐν
δὲ δικαίαις οὐ συναθροεῖται. Κύριος ὑπερηράνεις ἀντιπρόσεται, ταπει-
νοῖς δὲ δίδωσι χάριν.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Υἱὲ ἄνοιγε σὸν στόμα ἐν φόβῳ Θεοῦ, καὶ κρῖνε πάντα ὀνίως.
ἄνοιγε σὸν στόμα καὶ κρῖνε δικαίως, διάκρινε δὲ πένητας καὶ ἀσθε-
νεῖς καὶ γυναῖκα. Γυναῖκα ἀνδρείων τίς εὐρήσει; Τιμιωτέρα δ' ἐστὶ
λίθων πολυτελῶν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστὶ· θαρρεῖ ἐπ'
αὐτὴν ἡ καρδία τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, ἡ τειχαιὴ σκύλων οὐκ ἀπορήσει,
ἐνεργεῖ γὰρ τῷ ἀνδρὶ εἰς ἀγαθὰ πάντα βίον. Εὐραμένη ἔσται καὶ
λίθων ἐποίησεν εὐχρηστά ταῖς χερσὶν αὐτῆς. Ἐγένετο ὡσεὶ ναῦς,
ἐμπορευομένη μακροθῆν· συναγεῖ δὲ αὐτὴ τὸν πλοῦτον, καὶ ἀνίστα-
ται ἐκ νυκτὸς καὶ ἔδωκε βρώματα τῷ οἴκῳ καὶ ἔργα ταῖς θερα-
πείαις, θεωρήσασθα γεώργιον ἐπρίατο, ἀπὸ δὲ καρπῶν χειρῶν αὐτῆς
ἐρύταυσεν ἀμπελόνα. Ἀναζωοσαμένη ἰσχυρῶς τὴν ὄσφυν αὐτῆς ἤρισε
τοὺς βραχίονας αὐτῆς ἐπὶ τὸ ἔργον, καὶ ἐγεύσασθα ὅτι καλὸν ἐστὶ
τὸ ἐργάζεσθαι, καὶ οὐκ ἀποσθέννυται ὁ λόγγος αὐτῆς καθ' ὅλην τὴν
νύκτα. Τοὺς πῆχεις αὐτῆς ἐκτείνει ἐπὶ τὰ συμφέροντα, τὰς δὲ
χεῖρας αὐτῆς ἐρίδει εἰς ἄτρακτον. Θύραν δὲ αὐτῆς διήνοιξε πένητι,
καρπὸν δὲ ἐξέτεινε πτωχῷ· Στόμα αὐτῆς διήνοιξε προσηκόντως καὶ
ἐννόμως καὶ τᾶξιν ἐνετείλατο τῇ γλώσσῃ αὐτῆς. Ψεῦδεῖς ἀρέσκονται
καὶ μάταιον ἀλλος γυναικῶν οὐκ ἐστὶν ἐν αὐτῇ· γυνὴ γὰρ συνετὴ
εὐλογεῖται, φόβον δὲ Κυρίου αὐτὴ κινεῖτω, καὶ κινεῖσθω ἐν πύλαις
ὁ ἀνὴρ αὐτῆς.

Παροιμιῶν τὸ ἀνάγνωσμα.

Υἱέ, μὴ ὀλιγόροι παιδεῖαις Κυρίου, μηδὲ ἐκλύου ὑπ' αὐτοῦ ἐλεγ-
χόμενος· ἐν γὰρ ἀγαπᾷ Κύριος παιδεύει, μαστιγεῖ δὲ πάντα υἱὸν
ὃν παραδέχεται. Μακρότις ἄνθρωπος ὅς εἶρε σοφίαν, καὶ θνητὸς ὅς
εἶδε φρόνησιν· κρείσσον γὰρ αὐτὴν ἐμπορεύεσθαι ἢ χρυσίου καὶ ἀργυ-
ρίου θησαυροῦς. Τιμιωτέρα δὲ ἐστὶ λίθων πολυτελῶν· οὐκ ἀνητάσ-
σεται αὐτῇ οὐδὲν πονηρὸν, εὐγνωστος ἐστὶ πᾶσι τοῖς ἀγαπῶσιν αὐ-
τήν, πᾶν δὲ τίμιον οὐκ ἄξιον αὐτῆς ἐστὶ. Μῆκος γὰρ βίου καὶ ἔτη
ζωῆς ἐν τῇ δεξιᾷ αὐτῆς, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ αὐτῆς πλοῦτος καὶ δόξα.
Ἐκ τοῦ στόματός αὐτῆς ἐκπορεύεται δικαιοσύνη, νόμον δὲ καὶ ἔλεος

ἐπὶ γλώσσῃ σου. Αἱ ὁδοὶ αὐτῆς ὁδοὶ καλοὶ καὶ αἱ τρίβοι αὐτῆς
μετ' ἀρετῆς. Σπουδαίει οὐ μνηστὴ ἰσχυροὶ κακία.

Εἰς τὴν Λιτὴν, στιχηρὰ ἰδιόμελα ἕχρος α'.

Ανευφημείσθω σήμερον πιστῶς, Φωτεινὴ ἡ Μάρ-
τυς καὶ Ἰσαπόστολος, παρ' αὐτοῦ γὰρ τοῦ
Σωτῆρος τὸ ζωήρουτον νόημα ἀντλήσασα, ἐκχέει
πᾶσι πιστοῖς, καὶ προσθεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.
Ἦχος δ'.

Μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, τὸν υἱόν σου λαμπρύ-
νασα Φωτεινὴ ἀγλαώνυμφε, πρὸς τὸν οὐράνιον
θαλαμιον ἀνῆλθες, κλίμακα γὰρ ποιήσασα ὑπερύψι-
στον μᾶλλον δὲ κατὰ τὸν ψαλμωδόν, πτέρυγας πε-
ριστερᾶς προσκτησαμένη, διὰ βασάνων μαρτυρικῶν,
ἀνθ' ὧν ἀγάλλου αἰωνίως, προσθεύουσα ὑπὲρ τῶν
τιμώντων σε.

Ὁ αὐτός.

Πυρὸς παμφάγου τὰς ἀκαθέκτους ὀρμάς, ἀνέστει-
λας Μάρτυς αἰοῖδιμε, σαῖς μὲν εὐχαῖς συντονο-
τάταις, καὶ ζήφους ἀπαραίτητον τομήν, ἀνενέργητον
ἔδειξας, ἐπικλήσει τοῦ Πνεύματος, οὐ τῇ δυνάμει
πᾶσαν ἰδέαν μαστίγων ὑπερβάσασα, τοῦ αἰωνίου στε-
φάνου ἡξιώσας, μεθ' οὗ στεφανωθείσα, εὐχου ρυσθῆ-
ναι τὴν Πόλιν σου, πειρατηρίων ἐπερχομένων αὐτῇ.

Δόξα, ἕχρος πλ. α'.

Ανέτειλεν ἡμῖν, ὡς ἕαρ σελασφόρον ἡ ἀγλαῆς
μνήμη τῆς Μεγαλομάρτυρος, πάντων γὰρ ὑ-
πάρχουσα πρέσβυς, καὶ φρουρός, νέμει πᾶσι τοῖς ἐπι-
καλουμένῃς αὐτήν, καθ' ἐκάστην τὰς θεοπνεύστους

χάριτας, καὶ ἐπιτελοῦσι τὴν αἰτήριον ταύτης πανή-
γυριν, ὡς παρηρσίαν κεκτημένη πολλὴν πρὸς Κύριον,
προσθεύει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Μακαρίζομέν σε, Θεοτόκε Παρθένε, καὶ δοξάζο-
μέν σε, οἱ πιστοὶ κατὰ χρέος, τὴν πόλιν τὴν
ἄσειστον, τὸ τείχος τὸ ἀρρηκτον, τὴν ἀρραγῆ προ-
στασίαν, καὶ καταφυγὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχον στιχηρὰ ἕχρος α'.

Τῶν οὐρανίων Ταγματῶν.

Ρωσθεῖσα πόθῳ τῷ θείῳ Μάρτυς Χριστοῦ Φωτεινὴ,
τοῖς μαρτυρίου ἄθλοις, τῆς καλῆς μαρτυρίας,
ἐστέφθης σὺν τοῖς Τέκνοις, θαῦμα φορικτόν, τὴν γὰρ
δορὰν ἀφῆρέθης τε, καὶ ἀντ' ἐκείνης χιτῶνα ὑμει-
κόν, ἐνεδύθης ὡ πολυάθλε.

Θαυμαστός ὁ Θεός, ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Αθλητικούς τοὺς ἀγῶνας Χριστοπροσήγορε, ὑπέ-
μεινας γενναίως, μετ' οἰκείων καὶ τέκνων, νι-
κήσασα τὸν ὄφιν τὸν νοσητόν, τὸν ὀτρύνοντα Νέρωνα,
διὸ τὰ γέρα λαβοῦσα ἅμα αὐτοῖς ὑπερεύχεσθε σω-
θῆναι ἡμᾶς.

Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Τοῦ μαρτυρίου τὰ ὄπλα λαβοῦσα ἔδραμες, τὸν
Μαρτυρίου δρόμον, μέχρι πόλεως Ρώμης, ἐνθα
λαμπρῶς ἠττήσω τὸν δυσσεβῆ, καὶ παράφρονα, Νέ-
ρωνα, πανευκλεῆς καὶ πανένδοξε Φωτεινὴ, ὑπερέυ-
χου τῶν τιμώντων σε.

Δεξ. ἤχος πλ. δ'.

Αθλητικοῖς παλαίσμασι τὸν ἐχθρὸν κατεπάτησας. Φωτεινῇ παμμακάριστα, καὶ τὰς τούτου μηχανὰς μαρτυρικῶς συντρίψασα. Σαμαρείαν ἔφυγες, καὶ τοῖς Ἀποστόλοις συνόμιλος γέγονας, παρρησίᾳ ἔχουσα πρὸς Κύριον τῶν πιστῶς ἐκτελούντων τὴν πανέορτον μνήμην σου, ἐκ κινδύνων λύτρωσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπὸ πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἀπολυτίκιον ἤχος γ'. Θεῆς πίστεως.

Τροπᾶριον τῆς Ἁγίας ψαλλόμενον τὰς Κυριακὰς καὶ λοιπὰς ἑορτάς.

Θεῖω Πνεύματι καταυγασθεῖσα, καὶ τοῖς νόμοις καταρδευθεῖσα, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Σωτῆρος πανεύφημε, τῆς σωτηρίας τὸ ὕδωρ κατέπιες καὶ τοῖς διψῶσιν ἀφθόνως μετέδωκας, Μεγαλομάρτυς καὶ Ἰσαπόστολε Φωτεινῇ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἔτερον.

Ολῆ γέγονας φωτὸς δοχεῖον καὶ μαθήτρια Θεοῦ τοῦ λόγου ὡς παρ' αὐτοῦ διδαχθεῖσα πανεύφημε τῶν ἱαμάτων τὴν χάριν πλουτίσασα τοῖς ἀσθενούσι τὴν ῥῶσιν παρέχουσα, Μεγαλομάρτυς Φωτεινῇ Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε δωρήσασθε ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἔτερον διὰ παρακλήσεις

Τὴν ἐκ Σαμαρείας νύμφην Χριστοῦ καὶ ἀξιωθείσαν ὀμιλίας τῆς παρ' αὐτοῦ Φωτεινῇ τὴν θεῖαν ὑμνήσωμεν ἀξίως, ὡς μάρτυρα Κυρίου καὶ Ἰσαπόστολον.

Ἐν τῷ Ὁρθρῳ, μετὰ τὴν α'. στιχολ. Καθ. ἤχος δ'.

Ὁ ὕψωθείς ἐν τῷ Σαυρῷ.

Οἱ ἀγῶνες σου Σεμνῇ καὶ ὁ Στέφανος, οἱ ἰδρωτῆές σου ἀγνή καὶ τὰ θαύματα τοῦ διαβόλου ἔσχυναν τὰ πρόπαια. Χριστὸν γὰρ τὸν Σωτήρᾶ σου ἐκ καρδίας ποθοῦσα, οὐ μάλιστα, οὐ θάνατον δι' αὐτὸν ἐπτοήθης, ἀλλ' ἀνετέθης ὅλη τῷ Θεῷ, τοῦ Μαρτυρίου λαβοῦσα τὸν στέφανον.

Δεξά, τὸ αὐτό, καὶ νῦν

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοί, καὶ προσπέσωμεν ἐν μετάνοιᾳ, κρᾶζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς. Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα· σπεῦσον, ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων· μὴ ἀποστρέψῃς σοὺς δούλους κενούς· σέ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Εἰς τὴν β'. στιχολ. Καθ. ἤχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ

Τὰς φρικώδεις τοῦ Νέρωνος ἀπειλὰς, εἰς οὐδὲν ἐλογίσω Μαρτυς Χριστοῦ, στερέμνιον ἔχουσα ἀπὸ Κυρίου τὸ φρόνημα, καὶ σὺν πᾶσιν οἰκειοῖς, ὠρμήσω πρὸς ἔπαθλα, ὅθεν ἐκομίσω τοὺς στεφάνους θεόθεν, καὶ δόξαν ἀτελεύτητον εἰς ἀμοιβὴν τῶν βασάνων σου, Φωτεινῇ ἀξιάγαστε, διὰ τοῦτο βοῶμεν

σοι πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐσφοτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα τῷ αὐτῷ. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τὴν οὐράνιον πόλιν καὶ κισσόν, τὸ πανάγιον ὄρος, τὴν φωταυγῆ νεφέλιν ὑμνήσωμεν, τὴν οὐράνιον κλίμακα, τὸν λογικὸν Παράδεισον, τῆς Εὐαε τὴν λύτρωσιν, τῆς οἰκουμένης ὅλης, τὸ μέγα κειμήλιον ὅτι σωτηρία, ἐν αὐτῇ διεπράχθη, τῷ Κόσμῳ καὶ ἄφεςις, τῶν ἀρχαίων ἐγκλημάτων. Διὰ τοῦτο βοῶμεν αὐτῇ· Πρέσβευε τῷ σῶ Ἰῶ καὶ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς εὐσεβῶς προσκυνούσι, τὸν πανάγιον Τόκον σου.

Οἱ Ἀναθάμβοι τὸ α΄. Ἀντίφωνον τοῦ δ΄ ἤχου.

Προκείμενον Θαυμαστός ὁ Θεός, στιχ. τοῖς Ἁγίοις
Εὐαγγελίον Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (κ΄. 3—11)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄγουσι τῷ Ἰησοῦ ἡ Γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι γυναῖκα μοιχεῖα κατελημμένην, καὶ στήσαντες αὐτὴν ἐν μέσῳ λέγουσιν αὐτῷ· Διδάσκαλε, αὕτη ἡ γυνὴ κατελήφθη ἐπ' αὐτοφώρῳ μοιχευομένη ἐν δὲ τῷ νόμῳ Μωσῆς ὑμῖν ἐνετείλατο τὰς τοιαύτας λιθοβολεῖσθαι, σὺ οὖν τί λέγεις; Τοῦτο δὲ ἔλεγον πειράζοντες αὐτόν, ἵνα ἔχῃσι κατηγορεῖν αὐτοῦ. Ὁ δὲ Ἰησοῦς, κάτω κήψας, τῷ δακτύλῳ ἔγραψεν εἰς τὴν γῆν. Ὡς δὲ ἐπέμενον ἐρωτῶντες αὐτόν, ἀνακύψας, εἶπε πρὸς αὐτούς· Ὁ ἀναμάρτητος ὑμῶν πρῶτος βλάπτω λίθον ἐπ' αὐ-

τὴν. Καὶ πάλιν κάτω κύψας ἔγραψεν εἰς τὴν γῆν. Οἱ δὲ ἀκούσαντας καὶ ὑπὸ τῆς συνειδήσεως ἐλεγχόμενοι, ἐξήρχοντο εἰς καθ' εἷς, ἀρξάμενοι ἀπὸ τῶν πρεσβυτέρων ἕως τῶν ἐσχάτων καὶ κατελείφθη μόνος ὁ Ἰησοῦς, καὶ ἡ γυνὴ ἐν μέσῳ ἐστῶσα. Ἀνακύψας δὲ ὁ Ἰησοῦς, καὶ μηδένα θεασάμενος πλὴν τῆς γυναικὸς, εἶπεν αὐτῇ· Ἡ γυνὴ, ποῦ εἰσιν ἐκεῖνοι οἱ κατήγοροί σου; οὐδεὶς σε κατέκρινεν; Ἡ δὲ εἶπε Οὐδεὶς, Κύριε. Εἶπε δὲ αὐτῇ ὁ Ἰησοῦς· Οὐδὲ ἐγὼ σε κατακρίνω πορεύου καὶ μηκέτι ἀμάρτανε.

Ὁ Ν'. Δόξα ταῖς τῆς Ἀθληφόρου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου καὶ τὸ Πεντηκοστᾶριον.

Καὶ τὸ ἰδιόμελον. Ἦχος β΄.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες, καὶ οἱ ἐν Σμύρνῃ σι- κήτορες, Φωτεινὴν τὴν ἔνδοξον ὑμῖν τιμήσωμεν, αὕτη γὰρ τὴν αἰζῶν ἁρῖν, βρῦει ἀεννάως ἡμῖν. Κανὼν τῆς Ἁγίας. Οὐ ἡ ἀκροστιχίς.

Αἰνῶ Φωτεινὴν σὺν τοῖς αὐτῇ Συνάθλοις.

Ἀνοιξὼ τὸ στόμα μου.

Απόρητον ἄκουσμα, Φωτεινῆς θείας τῆς Μάρτυρος Χριστοῦ γὰρ καλέσαντος, εὐθύς ἐτρώθη τὸν νοῦν, καταλείψασα ἐραστὰς ἐπιγείους, καὶ πρὸς τὸν οὐράνιον θάλαμον ὤρμησε.

Ιστρω τῷ τοῦ Πνεύματος, κατεκεντήθης Πανεύφημε, καὶ βάσανα εἰλειψας φρικτὰ καὶ πάνδεινα, δι' ὧν ἔδραμες, πρὸς Οὐρανῶν θαλάμους, ἔνθα τίνυν πρέσβευε, ὑπὲρ τῶν σῶν ὑμνητῶν.

Ναιμάτων ἐνέπληθρας, τὴν σὴν καρδίαν Θεόπνευσ-
στε, καὶ ταῦτα ἐξέχεας τοῖς ἐν τῇ πόλει σεμνῇ.
διὸ πρόποτε, ναμάτων ἐπιγείων, οὐδόλως ἐπόθηρας,
δίψαν πανένδοξε. Θεοτοκίον.

Ωραῖος ὑπέρτερος, τῶν οὐρανίων Δυνάμεων, ὁ θεῖός
σου γέγονεν οἶκος ὁ ἐμψυχος, ἡ ἐν μήτρᾳ σε
βαστάσασα Παρθένος, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, σοῦ τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν.

Ὡδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμολογοῦς Θεοτόκα.

Ωράθη χορὸς κλεινῶν Μαρτύρων, ὀκτάρημος καὶ
πτεροφυῆς, πρὸς Οὐρανούς ὁδὸν ποιεῖν, προτρέ-
πεται κεντούμενος, παρὰ Κυρίου σήμερον οὐ κορυ-
φαῖος ἡ κλειτὴ Φωτεινὴ.

Φωτὸς τοῦ αὐλοῦ ἐνεπλήθης, ἐφώτισας θεία Φω-
τεινὴ, τοῖς λόγοις σου τὴν ἅπασαν, γῆν καὶ τοὺς
πάντας εἰλκυσας, πρὸς πίστιν τὴν ἀμώμητον μεθ'
ῶν ἰκέτευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ως λίθος μαγνίτης ἐφειλκύσω, τοὺς σοὶ προσιόν-
τας ἀληθῶς, διὰ τῆς κατηχήσεως ἧς ἔτυχες
Φωτόφθεγκτε, καὶ εἰς τὴν ἐπουράνιον, ἀπεχομίσω
τὴν ὄντως ζωὴν. Θεοτοκίον.

Ανήροτος ἄρουρα ὠράθης, τὸν στάχυν τεκοῦσα
τῆς ζωῆς, τὸν πᾶσι τοῖς μετέχουσιν, ἀθανασίας
πρόξενον, τὸν ἐν Ἁγίοις Ἁγίον, ἀγίως ἀναπαυόμενον.

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς.

Τῶν πολυτρόπων πειρασμῶν τὰς καταγιγίδας, καὶ
τῶν φλογμῶν τῶν ἐμπαθῶν τὰς αὐτουργίας,

ἀπεκρούσω θεόπνευστε φωτὶ τῷ τοῦ Κυρίου, τὰ ὀμ-
ματα φωτισθεῖσα τὰ τῆς ψυχῆς, καὶ φέγγει καταυ-
γασθεῖσα τὸ τῆς πηγῆς, τῆς τρισηλίου Θεότητος,
φωτεινοτάτη Φωτεινὴ, καὶ Μάρτυς ἀγλαόφωτε, εὐ-
χου ὑπὲρ τῶν τιμῶντων σου.

Δόξα, τὸ αὐτὸ. Καὶ ὕμν. Θεοτοκίον Ὁμοίον.

Θεοχαρίτωτε Ἁγνὴ εὐλογημένη, τὸν διὰ σπλάγγ-
χνα οἰκτιρμῶν ἐκ σοῦ τεχθέντα, σὺν ταῖς ἄνω
Δυνάμεσι, καὶ τοῖς ἀσωμάτοις, καὶ πᾶσι τοῖς Ἀρ-
χαγγέλοις ὑπὲρ ἡμῶν, δυσώπει ἀκαταπαύστως δοῦναι
ἡμῖν, πρὸ τοῦ τέλους συγχώρησιν, καὶ ἱλασμὸν ἁ-
μαρτιῶν, καὶ βίου ἐπανόρθωσιν, ὅπως εὐρωμεν ἔλεος.

Ὡδὴ δ'. Τὴν ἀνεῖχναστον θείαν βουλήν.

Τὸ σπερρὸν τῆς Πίστεως οὐκ ἐνεγκῶν, ὄραν ὁ ἐχ-
θρὸς ὁ παγκάκιστος, ἐγείρει λύσσαν, κατὰ σοῦ
τῶν δυσσεδῶν Τυράννων Μάρτυς ἔνδοξε· οὐς ὀλοτε-
λῶς σὺ κατήσχυνας.

Εστῆς πρὸ τοῦ βήματος Μάρτυς σεμνὴ, Σεβασ-
τιανοῦ τοῦ καλοῦ Δουκός, ὃν πρὸς τὴν Πίστιν
τοῦ Χριστοῦ πανευλαδῶς, ἐκόμισας πολυάθλε, καὶ
στέφος τούτου χάριν ἀπέιληρας.

Γλὴν τε καὶ βόρβορον τὸν σαρκικόν, σὺ ἀπασθεμένη
Φωτόμορφε, προσεκολλήθης, τῷ ὄντως ἐραστῇ δι'
οὐ Τυράννων μαστιγας, καὶ τὰς μηχανὰς ἐξεφαύλισας.

Θεοτοκίον.

Κόρη ἀειπάρθενε τὸν ἐν μορφῇ, τῆς ἀκαταλή-
πτου ὑπάρχοντα, Θείας Οὐσίας, καὶ ἀόρατον

Θεόν, διὰ σοῦ σωματούμενον, βροτὸν καὶ ὄρατὸν ἐν-
δεικνύμενον.

Ἦδὴ ε'. Ἐξέστη τὰ συμπαντα.

Νυμφίον ποθήσασα, οὐράνιον Πανολδία, γῆινους
μνηστῆρας ἀπηρνήσω· φωτεινωτάτη λαμπάς
γάρ ἴς καὶ σεμνή, ὅθεν εἰς οὐράνιον τανῦν, ἀνῆλθες
τὸν θάλαμον, εὐχομένη ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ησχυνας τὸν δράκοντα, γενναίω τῷ φρονήματι,
καὶ ὑπομονῆς τοῦ Μαρτυρίου, σὺν ταῖς φρονι-
μοῖς τῶν Αὐταδέλφων σου, καὶ δυάδι θείων σου Υἱῶν,
μεθ' ὧν εὐχου πάντοτε, ὑπὲρ ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Ναμάτων τοῦ Πνεύματος, ἐνέπλησας φιλάτους
σου, υἱοὺς Φωτεινὸν σὺν Ἰωσή τε, καὶ τὴν τε-
τράδα τῶν ὁμαιμόνων σου ὅθεν οὐκ ἠρνήθητε Χρι-
στὸν, ἀλλὰ ὑπενέγκατε, ὑπὲρ οὗ πᾶσαν βίασανον.

Θεοδοκίον.

Ιδοὺ νῦν πεπλήρωται, ἡ τοῦ προφήτου πρόρρησις·
σὺ γὰρ ἀπειρόγαμε Παρθένε, ἔσχες ἐν μήτρᾳ τὸν
ἐπὶ πάντων Θεόν, καὶ τέτοκας ἄχρονον Υἱόν, πᾶσι
τοῖς ὑμνοῦσί σε, σωτηρίαν βραβεύουσα.

Ἦδὴ ς'. Τὴν θεῖαν ταύτην καὶ πάντιμον.

Στολίζεται ἤδη σήμερον, Χριστοῦ ἡ Ἐκκλησία
Πολύαθλε, τῆς Καλλιμάρτυρος, βαρεῖσά σου ταῖς
ἐκλύσεσι, αἱμάτων πορφυρίδα οὐρανοδόμινα.

Υπερφυέσι χαρίσμασι, Χριστὸς σέ Φωτεινὴ ἐχά-
ριτώσε ζῶν χορηγήσας γάρ, ὕδωρ Σιχαρ ἐν τῷ
φρέατι, δι' ὃ Μαρτυρικοῦ τοῦ στέφους ἡξίωσαι.

Νῶ καὶ ψυχῇ ἀγαπήσασα, καρδία τε Χριστὸν
τὸν οὐράνιον, Νυμφίον Πάνσεμνε· οὐτινος ὀπι-
σθεν ἐδραμες, τοὺς δὲ φθαρτοὺς μνηστῆρας κατεξου-
δένωσας. Θεοδοκίον.

Τοῦ Κτίστου ἐντολῆς Ὑπερένδοξε, Ἀδάμ κατα-
φρονήσας νεκρῶται· σὺ δὲ Θεόνυμφε, τεκοῦσα
δόξης τὸν Κύριον, νεκρώσεως πάσης πάντας ἡμᾶς
ἐλύτρωσας.

Κοντάκιον, ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν Μαρτύρων σήμερον, ἡ κορωνὶς καὶ τὸ κλέος,
Φωτεινὴ ἡ ἐνδοξος εἰς Οὐρανοὺς ἀνελθοῦσα, ἀ-
παντας συγκαλεῖται πρὸς ὑμνωδίαν, ταύτης τῶν χα-
ρισμάτων ἀπολαβόντας· διὰ τοῦτο παρά πάντων,
τιμαῖς αἰσίας ἀνευφημείσθω πιστῶς.

Ὁ Οἶκος.

Μαρτυρικὴν πανηγύριν, καὶ ἐορτὴν σεβασμίαν,
θεοφιλοῦς ἐνθάδε φύτλης σήμερον ὀρῶ, ἐν τῷ
Ναῶ εὐκλεοῦς Φωτεινῆς τῆς Μεγαλομάρτυρος ὀλο-
λαμπεῖ ὑπάρχοντι οἰά περ οὐρανῷ πολυφώτῳ καὶ
γὰρ ἑπτάρημοι ὄντες οἱ σὺν αὐτῇ, ὑπὲρ τοὺς ἑπτὰ
τῶν πλανητῶν αἰγλιγὴν ἡμῖν παρέχουσι, καὶ χάριτας
φωτισμῶν πᾶσι τοῖς πιστῶς τιμῶσι, καὶ ἐτησίως
πανηγυρίζουσι καταπέμπουσι· ὅθεν βουλόμενος αὐ-
τῶν τὰς εὐφημίας περιγράψαι οὐχ ἱκανῶ· διὸ δεῦτε
δέ μοι πάντες, χεῖρας ἰκεσίας ἐκτείναντες εἵπωμεν,
καὶ βοήσωμεν· χαίροις Χριστοῦ Μάρτυς· καὶ γὰρ ἄ-
παντες τιμαῖς αἰσῖαις ἀνευφημοῦμεν πιστῶς.

Μηνί Φεβρουαρίου κτ'.

Μνήμη τῆς Ἁγίας Μεγαλομάρτυρος Φωτεινῆς τῆς Σαμαραϊτιδῆς, ἣ ὠμιλῆσεν ὁ Χριστός ἐν τῷ βρέατι, καὶ τῶν δύο Ἰῶν ἀδελφῆς, Ἰωσὴ καὶ Φωτεινοῦ, καὶ τεσσάρων Ἀδελφῶν.

Ἦδως λάβων τὸ φθαρτὸν τοῦτο ῥῶναί.

Τὸ ζῶν ἀπαντλαίς, ὁ ῥῆπος ψυχῆς πλύναι.

Ἐπεροὶ στίχοι εἰς τὴν αὐτὴν.

Ῥίπτουσι δεινῶς Σαμαραῖτιν εἰς φρέαρ.

Τὴν εἰς φρέαρ πρὶν, συλλαλήσασαν Λόγω.

Μαρτύριον τῆς ἁγίας ἐνδόξου καὶ μεγαλομάρτυρος

ΦΩΤΕΙΝΗΣ

Καὶ τῶν σὺν αὐτῇ μαρτυρησάντων ἐν ἔτει 66 μ. Χ.

Αὕτη ἡ Ἁγία Μεγαλομάρτυς, τοῦ Χριστοῦ Φωτεινὴ εἶναι ἡ Σαμαραῖτις ἐκείνη γυναῖκα ὅπου διηγεῖται ὁ Εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, εἰς τὸ ἱερὸν αὐτοῦ Εὐαγγέλιον, ὅτι συνωμίλησε μετὰ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν, εἰς τὸ φρέαρ τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ καὶ ἐπίστευσεν εἰς αὐτόν ἡ ὅποια μετὰ τὴν εἰς οὐρανούς Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου, καὶ τὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος κατήγαγεν εἰς τοὺς θεῖους Ἀποστόλους τὴν ἡμέραν τῆς Πεντηκοστῆς, ἐβαπτίσθη ἀπὸ τοὺς Ἀποστόλους καὶ ἐκείνη μετὰ τοὺς δύο τῆς υἱοῦς, καὶ αἱ πέντε ἀδελφαὶ αὐτῆς, καὶ ἠκολούθησαν τοὺς Ἁγίους Ἀποστόλους, καὶ ἐκήρυττον τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ ἀπὸ τόπον εἰς τόπον, καὶ ἀπὸ χώραν εἰς χώραν, καὶ ἐπέστρεφον πολλοὺς εἰδωλολάττρας ἀπὸ τὴν ἀσέβειαν, καὶ τοὺς ἔκαμνον Χριστιανούς. Εἰς δὲ τὰς ἡμέρας τοῦ ἀσεβεστάτου βασιλέως τῆς Ρώμης Νέρωνος, ἐκινήθη μέγας διωγμὸς ἐναντίον τῶν Χριστιανῶν, καὶ μετὰ τὸ μαρτύριον τῶν Κορυφαίων, Ἀποστόλων, Πέτρου καὶ Παύλου, ἐζητούσαν οἱ διώκται τοὺς μαθητὰς του καὶ ὅλους ἐκείνους ὅπου ἐπίστευσαν εἰς τὸν Χριστόν, σπουδάζοντες οἱ μάταιοι νὰ ἐξαλείψουν ἀπὸ τὸν κόσμον τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, καὶ δὲν ἤξευραν οἱ ἀνόητοι πῶς, ὅσον ἐκείνοι ἐκατέτρεχον τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, πόσον περισσότερον ἐστερεόνετο καὶ ἐπλατύνετο, διότι, καθὼς εἶπεν ὁ Κύριος, πύλαι Ἄδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς.

Κατ' ἐκείνων τὸν καιρὸν ἡ Ἁγία Φωτεινὴ μαζί μετὰ τὸν Ἰωσὴν τὸν

μικρότερον τῆς οὐνοῦ κτεν εἰς τὸν Καθημερινὸν πολιτικὸν τῆς Ἀσσυρίας, καὶ ἐκέρυττε μετὰ παρηγοίᾳ τοῦ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ. Ὁ δὲ Βίλιωρ ὁ μεγαλῶτερός τῆς οὐίας, ἦτον στρατιωτικὸς εἰς τὸ στρατόμα τῶν Ῥωμαίων, καὶ μετὰ τὸ νὰ ἔλακε μεγάλας ἀνδραγαθίας καὶ νίκας εἰς τὸν πόλεμον ὅπου εἶχαν οἱ Ῥωμαῖοι ἐναντίον τῶν Ἀρβῶν, ὅπου ἐκατέτρεχον τοὺς τόπους τους, τὸν ἔλακε στρατηλάτην ὁ Νέρων ὁ βασιλεὺς, καὶ μὴ ἤξευροντας πῶς ἦτον Χριστιανός, τὸν ἔστειλεν εἰς τὴν Ἰταλίαν, διὰ νὰ τιμωρῇ ὅλους τοὺς ἐκεῖ εὐρισκόμενους Χριστιανούς. Ὁ δὲ Σεβαστικὸς ὁ Δούκας τῆς Ἰταλίας ἀκούσας ταῦτα, εἶπεν εἰς τὸν Βίλιωρα· ἐγὼ ἤξευρω καλῶτατα, στρατηλάτα ὅτι ἐσὺ εἶσαι Χριστιανός· ὁμοίως καὶ ἡ μήτηρ σου καὶ ὁ ἀδελφός σου Ἰωσὴ εἶναι Χριστιανοί, ἀκόλουθι τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου· ὁμοίως σε συμβουλεύω νὰ κάμῃς ἐκεῖνο ὅπου σε ἐπρόσταζεν ὁ βασιλεὺς, ἤγουν νὰ τιμωρῆς τοὺς Χριστιανούς, διὰ νὰ μὴν κινδυνεύσῃ ἡ ζωὴ σου. Ὁ δὲ στρατηλάτης Βίλιωρ τοῦ εἶπεν· ἐγὼ θέλω νὰ κάμω τὸ θέλημα τοῦ ἐπουρανοῦ βασιλέως Χριστοῦ τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ τὴν δὲ προσταγὴν ὅπου μετὰ ἔκαμνον ὁ Νέρων ὁ βασιλεὺς διὰ νὰ τιμωρῶ τοὺς Χριστιανούς, οὐδὲ νὰ τὴν ἀκούσω θέλω τελείως καὶ ὄχι νὰ τὴν κάμω. Ὁ Δούκας τοῦ εἶπεν· ἐγὼ σε συμβουλεύω ὡς φίλον γνήσιον τὸ συμφέρον σου· διὰ τί ἐν καθήκῃς εἰς τὸ κριτήριον, καὶ ἐξέταξις νὰ εὕρῃς τοὺς Χριστιανούς, καὶ τοὺς τιμωρῆσαι, θέλεις εὐαρεστεῖς καὶ τὸν βασιλέα καὶ θέλεις κερδήτεις καὶ τὰ ἄστρα τῶν Χριστιανῶν πρὸς τούτοις ἀκόμη σε συμβουλεύω νὰ μηνύσῃς εἰς τὴν μητέρα σου καὶ εἰς τὸν ἀδελφόν σου, νὰ μὴν κηρύττουν παρηγοίᾳ τὸν Χριστόν, καὶ νὰ διδάσκουν τοὺς Ἕλληνας νὰ ἀρνοῦνται τὴν πάτριον θρησκείαν τους, διὰ νὰ μὴν τὴν νὰ κινδυνεύσῃς ἐσὺ ἐξ αἰτίας αὐτῶν. Καὶ ὁ Βίλιωρ εἶπε· μὴ γένοιτό μοι νὰ κάμω αὐτὸ ὅπου μοῦ λέγεις, ἤγουν νὰ τιμωρῶσω Χριστιανόν, ἢ νὰ πᾶρω τίποτε ἀπὸ αὐτόν, ἢ νὰ συμβουλεύσω τὴν μητέρα μου ἢ τὸν ἀδελφόν μου νὰ μὴ κηρύττουν, ὅτι ὁ Χριστός εἶνε Θεός· ἀλλὰ καὶ ἐγὼ μάλιστα εἶμαι, καὶ θέλω εἶμαι κήρυξ τοῦ Χριστοῦ καθὼς εἶνε καὶ ἐκεῖνοι, καὶ ἃς ἰδοῦμεν τὸ κακὸν ὅπου μέλλει νὰ γένη. Ὁ δὲ Δούκας εἶπεν· ἐγὼ ἀδελφέ, σε συμβουλεύω ἐκεῖνα ὅπου σε συμφέρουν, καὶ οὐ στοχάζου τί ἔχεις νὰ κάμῃς· καὶ ἄφ' οὗ εἶπε ταῦτα, ἐτυφλώθη παρευθὺς, καὶ πίπτωντας κάτω εἰς τὴν γῆν ἀπὸ τοὺς σφοδρούς καὶ δεινούς πόνους τῶν ματιῶν, ἔμεινεν ἄφωνος· καὶ συγκοινωνήσας τὸν ἔβαλεν εἰς τὸ κρεβάτι, καὶ ἔμεινε τρεῖς ἡμέρας ἄφωνος, ὅπου δὲν ἐλάλησεν ὀλίγου, τὴν δὲ τετάρτην ἡμέραν ἐφώνηξε μεγαλοφώνως λέγων· ἔνως εἶνε ὁ Θεός τῶν Χρι-

στικῶν ἑυβαίνοντας δὲ εἰς αὐτὸν ὁ Βικτωρ, τοῦ εἶπε· διὰ τι ἐγὼ εἶχαρον ἀλλαγῆς τὴν ἡρώην σου Σεβαστιανῆ; καὶ ὁ Δούκας τοῦ εἶπε· διὰ τι με περισκαλεῖ ὁ Χριστός; φιλοκλιπέ μοι Βικτωρ! καὶ εὐθὺς ἐκατηγγύθη ἀπὸ αὐτὸν τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐβαπτίσθη, καὶ καθὼς ἐβῆκεν ἀπὸ τὴν ἁγίαν κολυμβήθραν, πέρουτα ἔλαβε τὸ ῥῶς τῶν ματιῶν του, καὶ ἐδόξασε τὸν Θεόν· βλέποντες δὲ οἱ ἄλλοι ἐδωλοκάταροι τὸ παράδοξον ἐκεῖνο θαῦμα, ἐφοβήθησαν, νὰ πῶν πῶθεν καὶ αὐτοὶ ἔπου δὲν πιστεύουν ἐκεῖνο ἔπου ἔπαθεν ὁ Δούκας, καὶ ἐπρόστειξαν ὅλοι εἰς τὸν Βικτωρα, καὶ κατηγγύησαν τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, ἐβαπτίσθησαν.

Ἀπερῶντας δὲ ὅλιγος καιρὸς, ἤκουσθη ὁ λόγος εἰς τὴν Ρώμην, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὰς ἀκὰς τοῦ Νέρωνος, ὅτι ὁ Βικτωρ ὁ στρατηλάτης τῆς Ἰταλίας, καὶ ὁ Σεβαστιανὸς ὁ Δούκας κηρύττουσι τὸ κήρυγμα τοῦ Πέτρου καὶ τοῦ Παύλου καὶ τῶν λοιπῶν Ἀποστόλων, καὶ πιστεύουσιν πολλοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, καὶ ὅτι ἡ μήτηρ τοῦ στρατηλάτου Φωτεινὴ μᾶζι με τὸν ἄλλον τῆς τῶν Ἰησοῦν ἀπεστάλησαν εἰς τὴν Καρθαγένην, καὶ κύνουσι τὰ ἔθνη. Ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς, ἀναψεν ὄλος ἀπὸ τὸν θυμὸν, καὶ ἐστειλεν εὐθὺς στρατιώτας εἰς τὴν Ἰταλίαν διὰ νὰ φέρουσιν εἰς τὴν Ρώμην ὅλους τοὺς ἐκεῖ εὐρισκόμενους Χριστιανούς ἀνδρας καὶ γυναῖκας, εἰς τοὺς ὁποίους ἐράνη προτίτερα ὁ Κύριος καὶ τοὺς εἶπε· «Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, καὶ ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς, μὴ φοβείσθε, διὰ τί ἐγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς, μὴ φοβείσθε, διὰ τί ἐγὼ εἶμαι μὲζι σας θέλει νικηθῆ ὁ Νέρων ὁμοῦ με τοὺς συντρόφους του.» Ἐπειτα εἶπε πρὸς τὸν Βικτωρα· «ἀπὸ τῶρα καὶ εἰς τὸ ἔξῃς θέλει εἶνε τὸ ὄνομα σου Φωτεινός· διότι με τὸ ἐδικόν σου μέσον θέλουσι φωτισθῶν πολλοί, καὶ θέλουσι πιστεύουσιν εἰς ἡμᾶς· τὸν δὲ Σεβαστιανὸν δυνάμοσσι τον εἰς τὸ Μαρτύριον με τοὺς λόγους σου, καὶ μακκαίριος θέλει εἶνε καὶ καλότυχος ἐκεῖνος ἔπου ἀγωνισθῆ ἕως τέλους.» Καὶ ταῦτα εἶπόν ὁ Κύριος, ἀνέθη εἰς τοὺς Οὐρανούς. Ἀπεκαλύφθησαν δὲ καὶ εἰς τὴν Ἁγίαν Φωτεινὴν, καὶ ἐρανερώθησαν ἐκεῖνα ἔπου ἐμελλαν νὰ ἀκολουθήσουσι εἰς αὐτὴν ὅθεν καὶ ἐκίνησαν εὐθὺς ἀπὸ τὴν Καρθαγένην μὲζι με πλῆθος Χριστιανῶν, καὶ ἐπῆγεν εἰς τὴν Ρώμην, καὶ ἐταράχθη ὅλη ἡ πολιτεία τῆς Ρώμης, λέγουσα· ποία εἶνε αὕτη, ἔπου ἦλθεν ἐδῶ με τόσον πλῆθος. Ἡ δὲ Ἁγία Φωτεινὴ ἐκήρυττε με μεγάλην παρηρησίαν τὸν Χριστόν, τότε ἦλθεν εἰς τὴν Ρώμην καὶ ὁ Φωτεινός ὁ υἱὸς τῆς ἀντίμα με τὸν Σεβαστιανὸν τὸν Δούκα, ἔπου ἐφέρθησαν ἀπὸ τοὺς στρατιώτας ἔπου ἐστειλεν ὁ Βασιλεὺς.

Ἡ δὲ Ἁγία Φωτεινὴ ἐπρόλαβεν, καὶ ἐπῆγεν ἑαυτὴς εἰς τὸν Νέρωνα ὁμοῦ με τὸν Ἰησοῦν τὸν υἱὸν της, καὶ τοὺς λοιπούς καὶ βλέποντας τοὺς ὁ Νέρων, τοὺς ἐρώτησεν· διὰ πῶθεν αἴτιον ἔλαβετε πρὸς ἡμᾶς; τοῦ ἀπεκρίθη ἡ Ἁγία· ἔθθαμεν, διὰ νὰ σε διδάξωμεν νὰ πιστεύσῃς εἰς τὸν Χριστόν. Οἱ δὲ ὑπερέτασι τοῦ βασιλεῦς εἶπον· ὁ Σεβαστιανός ὁ Δούκας, καὶ ὁ Βικτωρ ὁ στρατηλάτης ἦλθαν ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν καὶ ὁ Νέρων εἶπεν ἄς ἔλθουν μεσὰ· καὶ καθὼς ἐκείνοι ἐπαρκατάθησαν ἑαυτοὺς του, τοὺς λέγει· τί ἤκουσα διὰ λόγου σας; οἱ Ἁγιοὶ τοῦ εἶπαν· ὅσα ἤκουσας διὰ ἡμᾶς ὁ βασιλεῦς ὅλα εἶνε ἀληθινά. Καὶ ὁ Νέρων κοπάζοντας τοὺς με ἄγριον βλέμμα, λέγει· ἀρνεῖσθε τὸν Χριστόν, ἢ θέλετε νὰ ἀποθάνετε με κακὸν θάνατον; Οἱ δὲ Ἁγιοὶ συγκοινωνήσαντες τὰ μάτια τοὺς εἰς τὸν Οὐρανόν εἶπον· μὴ γένοιτο, Χριστέ βασιλεῦ, νὰ σε ἀρνηθῶμεν, καὶ νὰ ἀποχωρισθῶμεν ἀπὸ τὴν πίστιν σου καὶ ἀπὸ τὴν ἀγάπην σου. Καὶ ὁ Νέρων τοὺς ἐρώτησεν· πῶς ὀνομάζεσθε ἑσείς; τότε τοῦ ἀπεκρίθη ἡ Ἁγία· ἐγὼ ὀνομάσθηκα ἀπὸ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν τὸν Θεόν μου Φωτεινὴ· αἱ δὲ ἀδελφοὶ μου, ἡ πρώτη ἔπου ἐγεννήθη ὕστερα ἀπὸ ἐμένα, καλεῖται Ἀνατλή, ἡ δευτέρη Φικτώ, ἡ τρίτη Φωτίς, ἡ τετάρτη Παρκακενύ, καὶ ἡ πέμπτη καλεῖται Κυριακὴ· οὗτοι δὲ οἱ υἱοὶ μου, ὁ πρῶτος καλεῖται Βικτωρ, ὁ ὁποῖος ἐπωνομάσθη ἀπὸ τὸν Κύριόν μου Φωτεινός, καὶ ὁ δευτέρος ἔπου εἶνε μὲζι μου, λέγεται Ἰωσή. Καὶ ὁ Νέρων τοὺς λέγει· ὅλοι σας ἐσυμωνήσατε νὰ τιμωρηθῆτε διὰ τὸν Νάζωραϊόν, καὶ νὰ ἀποθάνηται διὰ αὐτόν; Ἡ Ἁγία Φωτεινὴ τοῦ ἀπεκρίθη· καὶ ὅλοι μας χαίροντες καὶ ἀγαλλόμενοι ἀποθάνομεν διὰ τὴν ἀγάπην του.

Τότε ἐπρόσταξεν ὁ Τύραννος, νὰ κατακυρωθῶσιν με σοαίρας σιδηράς οἱ ἄρμυι τῶν χειρῶν τους· καὶ ἀπαζόντες τοὺς ἁγίους οἱ ὑπερέτασι τοῦ Νέρωνος, τοὺς ἔφερον εἰς τὸν τόπον τῆς βασιλείου, καὶ ἔβαλαν οἱ Ἁγιοὶ τὰς χεῖρας τους ἐπάνω εἰς τὸ ἄμῶνι, καὶ ἄρχισαν οἱ φρονεῖς ἐκεῖνοι νὰ τὰς κτυποῦν με τὰς σοαίρας· καὶ ἀπὸ τὴν τρίτην ὥραν τῆς ἡμέρας ἕως εἰς τὴν ἕκτην ἀλλάχθησαν τοῖς φρονεῖς ἐκεῖνοι ἔπου τοὺς ἐκτυποῦσαν· οἱ δὲ Μάρτυρες δὲν αἰσθάνοντο ὀλοῦτα τὴν τὴν τιμωρίαν τους, οὐδὲ ἐσυντρίφθησαν τελείως αἱ χεῖρές τους. Καὶ ἀκούοντας το ὁ Νέρων, ἐταράχθη εἰς τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος, καὶ ἐπρόσταξεν νὰ κοποῦν αἱ χεῖρές τους. Καὶ παρευθὺς οἱ ὑπερέτασι ἀπαζόντες τὴν ἁγίαν Φωτεινὴν, καὶ δένοντας τὰς χεῖράς της, τὰς ἔβαλαν ἐπάνω εἰς τὸ ἄμῶνι, καὶ ἐπίασαν τὰ μαχαίρικα, καὶ κτυπῶντες αὐτὰ ἐπάνω εἰς τὰς χεῖράς τῆς πολλαῖς σοαίρας, δὲν ἐκατώρθωσαν τίποτε, ἀλλὰ ἐπαρκαλύθησαν ἐκεῖνοι ἔπου ἐκτυ-

ποσαν, και επισαν κότε ως νεκροί· η δε Ἁγία ἐθαυρολόγηθ' ἀπλα-
ύς, και εὐχαρίστη τον Θεον, λέγουσα· «Κυριος ἐμὴ βοηθός, και
βοηθήσεται με πινύται με ανθρωπος.»

Λοιπὸν ἔργισεν ὁ βασιλεὺς νὰ ἀπορῆ, και νὰ διαλογίζηται τί νὰ
κώμῃ, διὰ νὰ νικήσῃ τους μάρτυρας, και νὰ τους φέρῃ εἰς τὴν γυνώ-
μην του και προστάζει νὰ βάλουν τους ἄνερας μέσα εἰς τὴν σκι-
τεῖνῃ φυλακῇ· τὴν δὲ Ἁγίαν Φωτεινὴν μαζί με τῆς πέντε ἀδελ-
φας της, νὰ τὰς φέρουν μέσα εἰς τὸ χρυσὸν του κουβούκλιον, και νὰ
βάλουν χρυσὴν τράπεζαν, και ἐπὶ χρυσοὺς θεόνους, και ἄσπρα πολ-
λά, και στολίδια χρυσά, και φορέματα και ζώνας χρυσοῦς· ἐπειτα
ἐπρόσταξε και τὴν θυγατέρα του Δουμνίαν, νὰ ὑπάγῃ, και ἐκεῖνη εἰς
τὸ κουβούκλιον με ὅλας τὰς δουλευτριάς της, και νὰ γναι μαζί με
τὰς Ἁγίας νομίζωντας ὁ μακαρίων, ὅτι με αὐτὰ τὰ δελεάσματα
θέλει μεταστρέψῃ τὴν γνώμην αὐτῶν· ἐπειδὴ ἔταξεν εἰς τὰς Ἁγίας,
ὅτι ἐὰν ἀρνηθῶν τον Χριστόν, θέλει χαρίσει εἰς αὐτὰς περιποίησιν
και εὐνοίαν, και θέλει χαρίσει εἰς αὐτὰς ὅλα ἐκεῖνα ὅπου εὐλοιοῦντο
ἐκεῖ μέσα, και ἄλλα περισσότερα, και θέλει τὰς ἀξιώσει μεγάλης δό-
ξης και τιμῆς· ἀλλ' ἐπληκνήθη ὁ δόλιος· διότι αἱ Ἁγίαι, ὡς οὐρανό-
φορες, ἐκαταφρόνησαν ὅλα ἐκεῖνα, ὡσάν τὸσα σκύδαλα, και οὐδὲ
ἤθελαν κἄν νὰ τὰ βλέπουν με τὰ ματιά τους· ἀλλὰ βλέπουσα ἡ Ἁγία
Φωτεινὴ τὴν Δουμνίαν, τῆς εἶπε· χεῖρε νόμῃ του Κυρίου μου, ἡ δὲ
Δουμνίη τῆς εἶπε· χεῖρες και ἐσὺ Κυρία μου ἡ λαμπρὰ του Χριστοῦ.
Ἀκούσασα δὲ ἡ Ἁγία Φωτεινὴ τὴν Δουμνίαν ὅπου εἶπε τὸ ὄνομα του
Χριστοῦ ἔλαβ' πολλὰ, και εὐχαριστήσασα τον Κύριον, ἀγκαλίχασεν
αὐτὴν, και τὴν ἐφιλήσῃ· και ἐπειτα τὴν ἐκατήχησε τὴν πίστιν του
Χριστοῦ ἀντάμα με τὰς ἐκατόν δουλευτριάς της, και τὰς ἐδάπτι-
σεν ὅλας και τὴν Δουμνίαν τὴν ὠνόμασεν Ἀνθούσαν· και εὐθὺς ἡ
μακαρία Ἀνθούσα ἐπρόσταξε τὴν Στεφανίδα, τὴν μεγαλιτέραν ἀπὸ
τὰς ἐκατόν δουλευτριάς της νὰ δώσῃ εἰς τους πτωχοὺς ὅλα τὰ χρυσά
στολίδια, και τὰ ἄσπρα ὅπου ἦσαν μέσα εἰς τὸ χρυσὸν κουβούκλιον.

Ὁ δὲ Νέρων μαθὼν ταῦτα, ἀνεστῆναξεν ἐκ βῆτους και θυμωθεὶς
πολλὰ, ἐπρόσταξεν εὐθὺς νὰ καύσουν μίαν κἄμινον ἡμέρας ἐπτά,
και νὰ βάλουν μέσα εἰς αὐτὴν τὴν Ἁγίαν Φωτεινὴν, και ὅλους τους
συντρόφους της ἄνδρας και γυναίκας· και κἄμνοντες, τὴν προσταγῆν
του οἱ στρατιῶται, ἔμειναν οἱ Μάρτυρες τρεῖς ἡμέρας μέσα εἰς τὴν
κἄμινον· ἐπειτα νομίζωντας ὁ τύραννος, ὅτι ἐκατακλύθησαν οἱ Ἅγιοι
ἀπὸ τὴν φωτίαν, ἐπρόσταξε νὰ ἀνείξουν τὴν κἄμινον, και ἐὰν εὐ-
ρουν ἐκεῖ κόκκαλα τῶν Μαρτύρων, νὰ τὰ ρίψουν εἰς τὸν ποταμὸν·
ἀνοίξαντες δὲ στρατιῶται τὴν κἄμινον, ἤρξαν ὅλους τους Ἅγίους

αυτους και ἀπλαύεις, θερίζοντας και εὐλοιοῦντας τον Θεον, και ἔμει-
ναν ἐκστατικοὶ εἰς το παρεδοξίον του ἁμαρτωροῦ, ὅτι δὲν τους ἐπείχε
καθόλου ἡ φωτίαν και καθὼς ἔαυσαν, και εἶδαν τούτο τὸ παρεδοξίον
ἄπλαυ, ὅσοι οἱ κἄμινος τῆς πόλεως Ῥώμης ἐθαύμασαν, θερίζοντας
και αὐτοὶ τον Θεον.

Ὁ δὲ τύραννος ἀκούωντας τὸ τοιοῦτον θαύμα, ἐπρόσταξε νὰ τοὺς
ποτίσουν θανατηφόρα φαρμάκια, και οὕτως ἐπροσκαλέσθη ὁ Λαμπρὸς
ὁ μάγος ὅπου ἐκατασκεύαζε τὰ φαρμάκια· και πρῶτον ἔδωκε
τὸ φαρμακὶ εἰς τὴν Ἁγίαν Φωτεινὴν· ἡ ὁποία πέρουσα εἰς τὰς
χεῖρας της τὸ φαρμακερὸν ἐκεῖνο ποτόν, εἶπεν εἰς τὸν μάγον· δὲν
ἔπραπεν ἡμεῖς νὰ πιῶμεν τούτο τὸ φαρμακὶ σου καθόλου, εὐδὲ
νὰ τὸ πῶμεν· ἐπειδὴ και ἐσὺ εἶσαι ἀκάθαρτος· ἀλλὰ διὰ νὰ γνωρίσῃς
ἐσὺ βασιλεῦ, και αὐτὸς ὁ μάγος τὴν δυνάμιν του Χριστοῦ μου, ἰδοὺ
ἐγὼ προτίτερα ἀπὸ τους ἄλλους πῖνω τούτο, ἐν τῷ ὀνόματι του
Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ και Θεοῦ ἡμῶν και ὕστερα τὸ πῖνον
και ὅλοι ὅσοι εἶναι ἀντάμα με ἐμεῖ. Και καθὼς ἔπειαν τὸ φαρμακὶ
ὅσοι οἱ μάρτυρες, ἔμειναν ἀπλαύεις με τὴν δυνάμιν του Χριστοῦ,
ὡσάν νὰ μὴν εἶχαν πῖρον τίποτε· βλέπωντας δὲ τούτο ὁ μάγος ἐξε-
πλήγη, και κυτταζωντας εἰς τὴν Ἁγίαν Φωτεινὴν εἶπεν· ἐγὼ κατα-
σκευασμένον ἕνα φαρμακὶ πολλὰ δυνατόν, και ἀνίσως πῖτες τούτο,
και δὲν ξεψυχήσατε παρευθὺς νὰ πιστεύσω και ἐγὼ εἰς τὸν Θεόν
σας· και φέρωντας αὐτό, τους τὸ ἔδωκε, και πῖνοντες αὐτό ὅσοι οἱ
Μάρτυρες, δὲν ἔπαθαν κανένα κακόν· τούτο βλέπωντας ὁ μάγος ἔμει-
νεν ἐκστατικός, και συνάγωντας εὐθὺς ὅλα τὰ μαγικά βιβλία του,
τὰ ἔρριψεν εἰς τὴν φωτίαν και τὰ ἔκαυσε, και πιστεύωντας εἰς τὸν
Χριστόν, ἐδαπτίσθη, μετονομασθεὶς Θεόκλητος και μαθὼν τούτο ὁ
βασιλεὺς ἐπρόσταξε τους στρατιώτας, και ἀρπάζοντας αὐτόν ἐκ μέ-
σου τῶν Ἁγίων, τὸν εὐγάλαν ἐξω ἀπὸ τὰ τείχη τῆς Ῥώμης, και
του ἔκοψαν τὴν μετὸ σπαθί, και οὕτως ἔλαβε πρότερον ἀπὸ τους
ἄλλους τὸν στέφανον του Μαρτυρίου ὁ Μακάριος Θεόκλητος.

Τότε ὁ παρώννομος Νέρων ἐπρόσταξε νὰ κοποῦν τὰ νεῦρα ὄλων
τῶν ἁγίων ὁμοῦ με τῆς Μεγαλομάρτυρος Φωτεινῆς· και εἰς καιρὸν
ὅπου στρατιῶται ἐκοπταν τὰ νεῦρα τῶν Μαρτύρων, ἐκεῖνοι ἐμυκτή-
μιζαν και ἐπεριγελοῦσαν και τὸν βασιλέα και τους Θεοὺς του, ὡς
ἀδυνάτους· βλέπωντας δὲ ὁ τύραννος τους Μάρτυρας, πῶς δὲν ἐψη-
ροῦσαν παντελῶς τὰ βῆσανα ταῦτα, ἐπρόσταξε νὰ λυώσουν μοῦδι,
και νὰ τὸ ἀνακατώσουν μαζί με θιάφι, και ὅταν κογλάσῃ νὰ τὸ χύ-
σουν μέσα εἰς τὸ στόμα τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, και εἰς τὰ νῶτα τῶν
λοιπῶν Ἁγίων, και ὅταν οἱ ὑπηρέται ἔκαμναν τὴν προσταγῆν του

βασιλείας, και ἔργον εἰς τοὺς Μάρτυρας το μελῶδι, τότε οἱ Ἅγιοι ὄλοι ὅμοι ὡς εἰς ἓνος στοματικῆς ἐρωμαζῆν' εὐχαριστοῦμεν σοι Χριστέ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι με τὸ κοχλασμενον μελῶδι ἰδρωσικῆς τῆς καρδίας μας, ὡσάν νά ἴσαν διακτυμενικῆς ἀπὸ μεγάλῃν καθοκν. Ἀκουσας δὲ τοῦτο ὁ Νέρων ἐξεπλάγη, και πρῶσταξῆ νά κραιμάσουν τοὺς Ἅγίους, και νά τοὺς ζέουν ἀλύπητα εἰς ὄλον τοὺς τὸ κορυ, και νά τοὺς κείουν με λαμπάδας ἀναμμένας' και ὅσον περισσότερον ἐκατακρίνοντο οἱ Ἅγιοι, τόσον περισσότερον ἐδυναμίζοντο ἀπὸ τὴν θείαν χερίν, και ἐδόξαζαν τὸν Θεόν.

Ὁ δὲ δειλιος και μάτικος Νέρων, νειμίζωντας, πῶς ἔχει νά τοὺς νικῆσῃ με τὰ βίσινα ἐπρῶσταξῆ και ἀνακίτωσαν στίκτῃν με ζῶδι, δριμύτατον, και τὸ ἔγυσαν μέσα εἰς τὴν μάτῃν τοὺς, οἱ δὲ Μάρτυρες ἔλεγον πῶς τοὺς φαίνεται ἠλυκότερον ἀπὸ μέλι και κηρίον' και ὁ τύραννος ἐθυμώθη πολλά, και ἐπρῶσταξῆ και τοὺς ἐτύρωσαν, και τοὺς ἐκλεισαν μέσα εἰς αἰὼν σκοτεινῇν και βρωμερῶν φυλακῆν γεμάτῃν ἀπὸ φαρμακερῶ σίδιθ οἱ δὲ Ἅγιοι ἔμεινον και ἐδόξαζον τὸν Θεόν, και τὰ φαρμακερὰ θηρία ὅπου ἴσαν εἰς τὴν φυλακῆν, ὅλα ἀπενεκρώθησαν, και ἡ δυσωδία ἐμετεδλήθη εἰς εὐωδίαν ἀνήκουστον, και τὸ σκότος ἔγινε φῶς ὑπὲρλαμπρον, και ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς ἐστάθη εἰς τὸ μέσον τῶν Ἁγίων, και εἶπε πρὸς αὐτοὺς' εἰρήνη ὑμῖν, ἔπειτα πιάνωντας ἀπὸ τὸ χερί τὴν Ἁγίαν Φωτεινῇν, τὴν ἐσήκωσαν ἐπάνω, και εἶπε' χαίρετε πάντοτε, ὅτι ἐγὼ εἶμαι μαζί σας ὅλας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σας' και παρευθὺς ὁμοῦ με τὸν λόγον τοῦ Κυρίου, ἀνέβλεψαν τὰ μάτια τῶν Μαρτύρων, και βλέποντες τὸν Κύριον τὸν ἐπροσκύνησαν' και εὐλογῶντας αὐτοὺς, εἶπεν ἀνδρίζεσθε, και οὕτως ἀνέβη εἰς τοὺς οὐρανοὺς. Ἀπὸ δὲ τὰ σώματα τῶν ἁγίων εὐγῆκαν ὡσάν λέπια, και ἔγειναν ὑγιεῖς, καθὼς ἴσαν και πρότερον. Ὁ δὲ θεόργιστος Νέρων ἐπρῶσταξῆ νά μείνουσιν οἱ ἅγιοι μέσα εἰς τὴν φυλακῆν τρεῖς χρόνους, διὰ νά ταλαιπωρηθοῦν, κακοπαθήσουσιν ἐκεῖ μέσα με κάθε λογῆς κακοπάθειαν, και οὕτω νά αποθάνουσιν με κακὸν θάνατον.

Μετὰ δὲ τοὺς τρεῖς χρόνους ἔγοντας ὁ βασιλεὺς ἓνα ὑπηρετῆν του κλεισμένον μέσα εἰς ἐκείνην τὴν φυλακῆν, ἔστειλεν ἀνθρώπους του, διὰ νά τὸν εὐγάλουσιν' και καθὼς ἐπῆγαν οἱ ἀπεσταλμένοι εἰς τὴν φυλακῆν, διὰ νά τὸν εὐγάλουσιν, εἶδαν τοὺς Μάρτυρας ὅπου ἴσαν ὑγιεῖς, και τὸ ἀνέφεραν εἰς τὸν βασιλεῖα, ὅτι οἱ Γαλλιλαῖοι ὅπου ἐτυφλώθησαν, βλέπουσιν τώρα, και εἶναι ὑγιεῖς; και ἡ φυλακῆ εἶναι γεμάτη ἀπὸ φῶς, και ἀπὸ εὐωδίαν ἄρρητον, και ἔγεινεν οἶκος ἅγιος εἰς δόξαν Θεοῦ, και συντρέγουσιν ἐκεῖ πλῆθος ἀνθρώπων, και πιστεύ-

οντες εἰς τὸν Θεόν τοὺς, ἐκπνίζοντα ὅτι αὐτοὺς. Ταῦτα αὐκουσας ὁ Νέρων ἐνεῖνεν ἕνω φριδῶν, και σπύδωντας στρατιώτας, ἔσειε τοὺς Ἅγίους ἔμπερσθῆν του, και τὸς εἶπε ὅτι πῶς ἐπρῶσταξῆ ἐγὼ νά μὴν κραιπτεῖται τὸ πνεῦμα τοῦ Χριστοῦ; πῶς ἔμπερσιν κραιπτεῖται μέσα εἰς τὴν φυλακῆν; διὰ τοῦτο ἔγω νά τῶς κόρω πολλὰς τιμωρίας.

Ὁ δὲ Ἅγιοι τοῦ εἶπαν' ὅτι θέλεις κόρω τῶς εἰς τὸν θεῖομα, παύσαμεν ἀπὸ τοῦ νά κραιπτοῦμεν τὸν Χριστὸν, πῶς εἶναι Θεὸς ἀθάνατος και πικτήτης τοῦ παντός' και εἰς τοῦτο ἀναθεν ὁ τύραννος ἀπὸ τὸν θεῖον και ἐπρῶσταξῆ νά σταυρώσουσιν τοὺς Ἅγίους, κάτω τὸ κορυ, και νά κατακρίνουσιν τὰς σάρκας τοὺς τρεῖς ἡμέρας, ἕως ὅπου νά διαλυθοῦν, κὶ ἀμυνίαι τοὺς' και κόροντες τοῦτο οἱ θηριώδεις και ἀπάνθρωποι ὑπηρεταὶ τοὺς ὄκσαν κραιμασμένους και ἄλλας τέσσαρας ἡμέρας, και ἔβαλαν οὐλακας και τοὺς ἐρύλατταν' ἔπειτα πηγαίνοντες νά ἴδουσιν ἔαν ζοῦν ἀκόμη, καθὼς τοὺς εἶδαν κραιμασμένους εὐθὺς ἐτυφλώθησαν. Ἄγγελος δὲ Κυρίου καταβαίνωντας εἰς οὐρανοῦ, ἔλυσε τοὺς Ἅγίους, και ἀσπασάμενος αὐτοὺς, τοὺς ἔκαμε ὑγιεῖς ἀπὸ ὅλας τῆς πληγῆς, τότε ἡ Ἁγία Φωτεινῇ εὐσπλαχνισθεῖτα εἰς τὴν τύρωσιν τῶν ὑπηρετῶν, ἔκαμε προσευχῆν εἰς τὸν Θεόν διὰ αὐτοὺς, και εὐθὺς ἔλαθον πάλιν τὸ σῶς τῶν ὀφθαλμῶν τοὺς, και πιστεύσαντες εἰς τὸν Χριστὸν ἐβαπτίσθησαν.

Ταῦτα μαθὼν ὁ τύραννος, εἶπε νά ἐκδαρθῆ τὸ δέμα τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς, και εἰς καιρὸν ὅπου τὴν ἐκδεσαν, ἡ Ἁγία ἐψάλλε τὸ «Κύριε ἐδοκίμασάς με και ἔγνωσ με» και ἀφ' οὗ ἐκδαρῆν τὸ δέμα της, τὸ ἐριψαν εἰς τὸν ποταμὸν, και τὴν Ἁγίαν τὴν ἐριψαν εἰς ἓνα ζηροπήγαδον, τοὺς δὲ λοιποὺς Μάρτυρας τὸν Σιδαστιανόν, τὸν Φωτεινόν και τὸν Ἰωσήν κρατήσαντες, ἀπέκοψαν τὰ παιδογόνα τοὺς μῦρια, και τὰ ἐριψαν εἰς τοὺς σκύλους' και ἔπειτα ἐκδαρῆν τὰ δέματά τοὺς και τὰ ἐριψαν εἰς τὸν ποταμὸν, και αὐτοὺς τοὺς ἐσφάλισαν μέσα εἰς ἓνα λουτρον παλαιόν' τὰς δὲ πέντε ἀδελφὰς τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς παραστήσας ἔμπροσθῆν του, εἶπε και ἔκοψαν πρῶτον τὰ βυζία των, και ὕστερα ἐκδαρῆν τὰ δέματά των' ὅποταν ὁμοῦ ἐπῆγαν οἱ ὑπηρεταὶ νά ἐκδαρῶσιν και τὴν Ἁγίαν Φωτίδα, δὲν ἐκαταδέχθη αὐτὴ νά κρατηθῆ ἀπὸ κανένα, ἀλλὰ ἔστεικε μοναχῇ με μεγάλην γενναϊότητα και ἀνδρεία, και ἐκδαρῆν τὸ δέμα της σαρκὸς της, ὡστε ὅπου ἐθαύμασε και ὁ τύραννος εἰς τὴν καστεροφυγίαν της' διὰ τοῦτο και ὕστερα ἀπὸ τοῦτο τὸ βίσινον ἐφευρεν ὁ παγκράκιστος και ἄλλῃν τιμωρίαν κατ' αὐτῆς πάνθαινον και ὀλεθρίαν' διότι εἶπε και ἐκλεινῆν με βίαν δύο κορυφῶς

δένδρον μέγα εἰς τὸ περιόρι του, καὶ ἔδισαν τὴν μακκρίαν Φω-
 τίδα εἰς κόττας τῆς ἑσπερας, ἔπειτα ἀπέλουσαν ἐν ταύτῳ αὐτῆς,
 καὶ διαιμερίσθη ἡ ἄρτια εἰς δύο μέρη, καὶ οὕτω παρεδόκα τὴν ἄρτιαν
 τῆς ψυχῆς εἰς χεῖρας Θεοῦ. Τότε ἐπρόσταξεν ὁ ἀλιτῆριος καὶ ἀπε-
 κερῆτισαν τοὺς ἄλλους Μάρτυρας διὰ ζήλους, τὴν δὲ μακκρίαν Φω-
 τεινὴν εὐχαριωντὸς τὴν ἀπὸ τοῦ παράδι, τὴν ἔβαλε μέσα εἰς τὴν
 φυλάκην.

Αὕτη δὲ, ὡσὺν ὅπου ἀπέμεινε μοναχῆ, καὶ δὲν ἐστερανώθη μὲ
 τὴν στέφανον τοῦ Μαρτυρίου μαζῶ με τοὺς λοιποὺς, ἐλυπαίτο, καὶ
 ἐπαρκαλλοῦσε περὶ τοῦτου τὸν Θεόν· ὁ ὅποιος ἐνεφανίσθη εἰς αὐτὴν,
 καὶ σφραγίζωντός της μὲ τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιου
 Σταυροῦ τρεῖς φορὰς, τὴν ἔκαμε ὑγιῆ ἀπὸ ὅλης τῆς πληγῆς· καὶ
 ὕστερα ἀπὸ πολλὰς ἡμέρας ὑμνοῦσα καὶ εὐλογοῦσα τὸν Θεόν, ἀρτή-
 κεν εἰς χεῖρας τοῦ τὴν τιμίαν της ψυχῆς, καὶ οὕτω ἀπῆλθεν ὅλοι
 πρὸς τὸν πεθεύμενον Θεόν, καὶ ἀπέλαβεν τὴν ὠριάν βασιλείαν του·
 ἡς καὶ ἡμεῖς ταῖς αὐτῶν προσδοκίαις ἀγιαθῶμεν Ἀμήν.

ᾠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Ολαψύχως τῷ Χριστῷ κατηκολούθησας, Μάρτυς
 Χριστοῦ Φωτεινῆ· ἀσέμνου ἐργασίας καὶ γὰρ,
 ἀπέστῃς καὶ ἵπτασο εἰς οὐρανοὺς ὧ σεμνῆ· παρὰ
 πρύτανι, ἀγαλλομένη πάντοτε ὑπερέυχου τῶν τι-
 μῶντων.

Σέ ἀστέρων νοητῶν Χριστὸς ἀνέδειξεν, ἀστρον
 φαεινότερον, παρὰ συναθλις πολλοῖς, σέλας πα-
 ρέχουσαν, ἐν Ὑρανῶ νοητῶ, ἐνθα Ἡλιος, τῆς δόξης
 ὄν ἰκέτευσ, ὑπὲρ τῶν σέ ὑμνούντων.

Απαιθίζουσα ὡς ρόδον εὐοσμότατον, ἐν τῷ λει-
 μῶνι Χριστῷ, τέρπεις τοὺς πάντας τανῦν, τοὺς
 νῦν εἰς σέ προστρέχοντας, καὶ αἰτουμένους πιστῶς,
 εὐωσμίαν τε, καὶ χάριν ψυχωσώτηρα, ἵνα πόθῳ σε
 τιμῶμεν.

Θεστοκίον.

Η Βασίλισσα, Παρθένος ἡ κυήσασα τὸν Βασι-
 λέα Χριστόν, οἰκτερον σῶσον με νῦν, κλονού-
 μενον παθεσι, πιστει στερέωσον, καὶ ἐδῆρησον, πρὸς
 σωτηρίας τρίδον με, τῶν πιστῶν ἡ σωτηρία.

ᾠδὴ η'. Παῖδας εὐαγαίς ἐν τῇ καμύφ.

Τὴν πάντων τῶν ἀγαθῶν αἰτίαν, ποθήσασα ἐτυ-
 χες Πανεύφημε, φωτισόλου κλήσεως, καὶ ὑπερ-
 ἀθλήσεως· δι' ὧν αὐθις ἠξίωσαι στεφάνου Μαρτυρι-
 κοῦ, μεθ' οὗ χοροδοατεῖς καὶ συμψάλλεις, πᾶσι τοῖς
 Ἁγίοις Κυρίῳ εἰς αἰῶνας.

Η γάπησας ὑπὲρ τὰ παρόντα, τὰ μόνιμα ἀγαθὰ
 καὶ διαμένοντα· διὸ κάλλος σώματος, τρυφήν
 τε τὴν ἐνήδρονον, ἀντηλλάξω πολυάθλε βασιάνων
 μαρτυρικῶν ἀνθ' ὧν τὴν ὄντως εἰληφας δόξαν, Κύ-
 ριον ὑμνοῦσα, καὶ δοξολογοῦσα εἰς πάντας τοὺς
 αἰῶνας.

Στερρόν τ' ἀδαμάντινον ἐκτήσω, τὸ φρόνημα
 Μάρτυς ἀγλαώνυμε· βάσανοι γὰρ πάνδεινοι, οὐδ'
 ὄλως ὑπερίσχυσαν, μεταποιῆσαι πώποτε, καὶ ἀπο-
 σχίσει Χριστοῦ· αὐτὸν οὖν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνοῦμεν,
 καὶ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεστοκίον.

Οπίσω σου ἔδραμον γυναῖκες, τῶν μύρων τῶν
 ἠδυπνῶν ἐπαισθόμεναι, πάναγνε Θεόνυμφε,
 κόρη ἀπειρόγαμε, τοῦ ἐκ γαστροῦ σου λάμφαντος

μονογενοῦς Υἱοῦ, καὶ σοὶ συμβασιλεύουσιν ὄντως, ἀνυμνολογοῦσαι Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡδή θ'. Ἄπας γηγενής.

Νοὶ καθαρῶ, τὸ φῶς τὸ ἀνέσπερον ἀναπολήσασα Φωτεινὴ ἀείμνηστε, ὃν φωτισθεῖσα νοὸς τὰ ὀμματα, οἶδας καὶ γὰρ τὸν σὸν καλὸν ἔραστήν· ἀνθ' οὗ πάντας ἔραστάς κατέλιπες, καὶ αὐτῷ ἀληθῶς ἤκολούθησας.

Α' πάντων τερπνῶν, τὸν Χριστὸν προέκρινας Φωτεινὴ ἔνδοξε, τὴν δέ σοῦ τοῦ σώματος, ὥραν καὶ κάλλος οὐδὲν λελόγισται· ὅθεν αὐτὰ παρέδωκας, δεινοῖς ἐχθροῖς καὶ πυρί· δι' ὧν πάντων, ζωὴν τὴν ἀθάνατον προσαπήληξας χαίρουσα πάνσεμνε.

Θεόδοτον σύ, τὸ πόμα ἐνέπιες, δι' οὗ ἐπέγνωσκαλῶς, ζωὴν τὴν αἰώνιον, τὴν μὴ κτωμένην ἄλλως εἰμή, διὰ σφοδροῦ βασάνου τε, καὶ μαρτυρίου φρικτοῦ ἂ ὑπέστης, στερρῶ τῷ φρονήματι· ἀνθ' ὧν νῦν ἐκτρυφᾷς ἐν τῇ ἄνω ζωῇ.

Θεοδοκίον.

Σῶσόν με Ἄγνη, Σωτῆρα κηύσασα πανοικτίρμιμονα, αἰκτιρον τὸν δοῦλόν σου, πρὸς μετανοίας ὁδοῦς κατεύθυνον τοῦ πονηροῦ τὰ σκάνδαλα ἐκ μέσου ποίησον τῆς αὐτοῦ με, λύτρωσαι ἐνέδρας τε, Θεοτόκε πιστῶν ἢ βοήθεια.

Ἐξαποστειλᾶριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ο'λόφωτος ἡ κλησίς σου, ἐφάμιλλος τοῖς ἔργοις σου, φωτεινοτάτη κυρία καὶ Μάρτυς ἡ γλαῖ-

σμένη, μνείαν ποιοῦ τῶν πίστει σε, τιμώντων πανσεβάσμιε, καὶ τὴν ἀγίαν σου μνήμη, χαρμονικῶς ἐκτελούντων, πταισμάτων λύσιν εὐρέσθαι.

Θεοδοκίον.

Σὲ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τῇ προσκύνησιν, προσμένω πίστει καὶ πόθῳ τῇ παναχράντῳ καὶ θεῖα εἰκόνι σου Πανάμωμε· ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζουσι, καὶ τῶν σωμάτων δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σὲ Θεοτόκον κυρίως.

Εἰς τοὺς Αἶνους, στιχηρὰ προσόμοια ἤχος β'.

Ὅτε, ἐκ τοῦ ἔθλου σε νεκρόν.

Δεῦτε, φιλομάρτυρες πιστῶς, τὴν ὑπὲρ τοῦ πάντων Δεσπότου στερρῶς ἀθλήσασαν, Φωτεινὴν τὴν ἔνδοξον, πιστῶς τιμήσωμεν. Μαρτυρίου χιτῶνι γάρ, τὸ σῶμα κοσμοῦσα, καὶ ψυχὴν καλλήνουσα, ἀγῶσι τυραννικοῖς ἤχθη εἰς οὐράνιον δόμον, ἐνθα στεφανοῦται ὡς μάρτυς, καὶ τῷ στεφανίτῃ Χριστῷ παρίσταται.

Μέγα τὸ ἀρίστευμα τὸ σὸν, μέγα καὶ τὸ φρόνημα ὄντως, καὶ τὸ ἐκνίκημα, φύσις Μάρτυς ἀναλκίς σαφῶς, ἐπὶ γῆς τὸν ἀόρατον, διάβολον κτείνεις, καὶ βραβεῖον κράτιστον, ἀπολαμβάνεις, διό, πίστει σε καὶ πόθῳ τιμῶμεν, Μάρτυς Φωτεινὴ, τῷ Κυρίῳ, πρέσβευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ὡς μῦρον τὸ αἶμά σου σεμνὴ, ἀλάδραστον τῷ Ὁσῷ Δεσπότῃ, Χριστῷ προσήνεγκας, Φωτεινὴ πανεύφημε, διὰ βασάνων σφοδρῶν, ὧν γὰρ εἰς ἀντά-

μειψιν, τὸ στέφος ἐδέξω, μεθ' αὐτῶν ἐν θαλάμοις νῦν,
χοροδατεῖς ἀληθῶς, ἐνθα Οὐρανῶν αἰ χορεῖται, καὶ
Μαρτύρων δῆμοι ἀπαύστως, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν
πρεσβεύουσιν.

Δόξα, ἤχος πλ. β'.

Φάλαγγ' Μαρτύρων, στρατὸς Ἁγίων, ἀνέστη
κραταιῶς τῷ Τυράννῳ Νέρωνι· ἐνδυσάμενος γὰρ
θώρακα πίστεως, περικεφαλαίαν σωτηρίου, καὶ ἀ-
σπίδα ἀρραγῆ, κατέβαλε πᾶσαν τὴν πλάνην αὐτοῦ,
ἐν εἰδωλομανίᾳ τυγχάνοντος· πρώτη πασῶν μενοῦν
γε παρὰ σοῦ Χριστέ, χάριν εὐληθείᾳ Φωτεινῇ ἢ Ἀ-
γία ταῦτα τετέλεκε, σὺν τοῖς συνάθλοις αὐτῆς, ὧν
πρεσβείαις Σωτῆρ ἀγαθέ, τὴν Πόλιν σου ταύτην δια-
φύλαττε, ἐκ λύκων λυμαινομένην αὐτήν.

Καὶ νῦν.

Θεοτόκε σὺ εἰ ἄμπελος ἢ ἀληθινή, ἢ βλαστήσασα
τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ ἱκετεύομεν, πρέσβευε
Δέσποινα μετὰ τῶν Ἀποστόλων καὶ πάντων τῶν
Ἁγίων, ἐλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἀπὸ
τοῦ Κανόνος ᾠδὴ γ' καὶ ε'. Ἀπόστολος.

Προκαίμενον ἤχος δ'.

Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

Στίχ. Ἐν ἐκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν.

Πρὸς Κορινθίους Β'. Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Αδελφοί, ἔχοντες τὴν διακονίαν ταύτην, καθὼς
ἡλεήθημεν, οὐκ ἐκκακοῦμεν, ἀλλ' ἀπειπάμεθα

τὰ κρυπτά τῆς αἰσχύνης. μὴ περιπατοῦντες ἐν πα-
νοουργίᾳ, μηδὲ δολοῦντες τὸν λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ
τῇ φανερώσει τῆς ἀληθείας συνιστῶντες ἑαυτοὺς
πρὸς πᾶσαν συνείδησιν ἀνθρώπων, ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ.
Εἰ δὲ καὶ ἔστι κεκαλυμμένον τὸ Εὐαγγέλιον ἡμῶν,
ἐν τοῖς ἀπολλυμένοις ἔστι κεκαλυμμένον· ἐν οἷς ὁ
Θεὸς τοῦ αἰῶνος τούτου ἐτύφλωσε τὰ νοήματα τῶν
ἀπίστων, εἰς τὸ μὴ αὐγᾶσαι αὐτοῖς τὸν φωτισμὸν
τοῦ Εὐαγγελίου τῆς δόξης τοῦ Χριστοῦ, ὅς ἐστιν εἰ-
κὼν τοῦ Θεοῦ τοῦ ἀοράτου. Οὐ γὰρ ἑαυτοὺς κηρύσ-
σομεν, ἀλλὰ Χριστὸν Ἰησοῦν Κύριον· ἑαυτοὺς δὲ
δούλους ὑμῶν διὰ Ἰησοῦν. Ὅτι ὁ Θεὸς ὁ εἰπὼν ἐκ
σκότους φῶς λάμψαι, ὅς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ
Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δὲ τὸν
θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑ-
περβολὴ τῆς δυνάμεως ἡ τοῦ Θεοῦ, καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν
ἐν παντὶ· θλιβόμενοι, ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι· ἀπο-
ρούμενοι, ἀλλ' οὐκ ἐξαπορούμενοι· διωκόμενοι, ἀλλ'
οὐκ ἀπολλύμενοι· πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου
Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ
τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Ἀεὶ γὰρ
ἡμεῖς οἱ ζῶντες ἕως θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰη-
σοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ
σαρκὶ ἡμῶν. Ὅστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται
ἡ δὲ ζωὴ ἐν ἡμῖν.

ψαι τὸν Υἱόν, ἐκκαθάρει πάντα τὸν ἴον τοῦ ὄψεως,
προέπεμψε τὸν Πρόδρομον, κηρύξαι τοῖς ἀνθρώποις
λέγειν.

Ἄλληλούια.

Γέννησιν Ζαχαρίας θυμιάματος ὡρα μανθάνει τοῦ
Υἱοῦ δι' Ἀγγέλου, αἷς δ' ἠπίστησε τούτῳ λα-
λῶν κατακέκριται μήτ λαλεῖν, βλέψας δὲ τὴν ἔκ-
βασιν τῶν λόγων τοῦ Ἀγγέλου, τὸ λαλεῖν λαμβάνει.

- Χαῖρε ἡ θύρα τῆς Σωτηρίας.
- Χαῖρε ἡ λύρα τῆς Ἐκκλησίας.
- Χαῖρε Προφητῶν τοῦ Θεοῦ τὸ συμπέρασμα.
- Χαῖρε ἀρετῶν ἀπατῶν τὸ συμπόρημα.
- Χαῖρε Ἀγγελοῦ ἐπίγειο παρουσίας τοῦ Χριστοῦ.
- Χαῖρε ἀνθρώποι οὐράνιο Βασιλείας τοῦ Θεοῦ.
- Χαῖρε τῆς ἐγκρατείας ὁ σοφὸς παραινέτης.
- Χαῖρε τῆς ἀκρασίας ὁ ἐξὺς ἀναιρέτης.
- Χαῖρε κρατῆρ τοῦ νέκταρος πάροχε.
- Χαῖρε λουτῆρ καθάρσεως προξενε.
- Χαῖρε πηροτῆρ καυστικῆ τῆς ἀπάτης.
- Χαῖρε λαμπρῆρ στυτικῆ γῆς ἀπάσης.
- Χαῖρε Κήρυξ τῆς Χάριτος.

Δεξιούται ἀσμένως ἀσπασμῶ ἡ Παρθένος, ἀρ-
δοῦσα κυσφόρον τὴν στειραν, ὁ δὲ Κήρυξ ἔνδον
τῆς Μητρὸς ἐπιγνοὺς τὸν ἔσο τῆς γαστρὸς Κύριον,
ὡς ῥήμασι τοῖς ἄλμασι χρησάμενος, ἐβόα λέγων·

Ἄλληλούια.

Εἴχαιρον τῆ γεννήσει, καὶ ἠρεύνων τὴν κλῆσιν
μαθεῖν αἱ συγγενεῖς Ἰωάννου, γράμμασι δὲ ταύ-
την ἐκτυπῶν Ζαχαρίας, τέως σιωπῶν, φθέγγεται,
αἱ δὲ εὐθύς ἐγάρησαν, εθαύμασαν, βοοῦντες οὕτω·

- Χαῖρε σωτῆρ τοῦ πατρὸς εἰρηται.
- Χαῖρε στήλη τοῦ κτιστοῦ ἔθους.
- Χαῖρε τῶν ἀγαθῶν ἡ ἀγαθῶν τὸ κρημα.
- Χαῖρε τῶν ἀκαρπῶν τὸ εὐκαρπῶν βλαστῆμα.
- Χαῖρε κυκλῶς ὁ εὐπορευτός, κέντρον ἔχων τὸν Χριστόν.
- Χαῖρε κύκλος ὁ ἐξῆρῶνος, πᾶσιν ἄδων τὰ χροσά.
- Χαῖρε ὁ ἐκ κοιλίας μητρικῆς ἠγιασμένος.
- Χαῖρε ὁ πρὸ κοιλίας τῷ Θεῷ ἐγνωσμένος.
- Χαῖρε πηρῆ, θαυμάτων ἀκένωτος.
- Χαῖρε πλήρη δαιμόνων ἀνάτος.
- Χαῖρε, δι' οὗ ἐρωτίσθη ἡ κτίσις.
- Χαῖρε, δι' οὗ ἐδόξασθη ὁ Κτίστης.

Χαῖρε Κήρυξ τῆς Χάριτος.

Ζέων θυμῷ Ἡρώδης ἀνελεῖν ὁ ληρώδης, Χριστόν
Ζητῶν, τὰ βρέφη προστάσει, φθειρομένων δὲ
τούτων πικρῶς, Ἰωάννης ὁ θεῖος σοφῶς σέσωστο,
κηρύξαι τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ οἰκονομίαν λέγων·

Ἄλληλούια.

Ηἴγεν ἐν τῇ ἐρήμῳ ἡλικία ἀνήθῳ Ἀγγελος τὸν
Ἀγγελον φέρων, καὶ ὅποιος ἔστι ἐννοῶν, τὸ
μυστήριον οὐκ ἀγνοῶν ἴδετο, καὶ ἄσμασιν ὡς στέμ-
μασι κατέστεφεν αὐτόν, κραυγάζων·

- Χαῖρε ἡ στύλη τῆς εὐσεβείας.
- Χαῖρε ἡ πύλη τῆς Βασιλείας.
- Χαῖρε Μωϋσέως τοῦ παλαιοῦ διαδόχε.
- Χαῖρε Βασιλέως τοῦ πάντων διάκονε.
- Χαῖρε μάργαρον κρυπτόμενον ἐν τῷ λύθρῳ τῆς σαρκός.
- Χαῖρε ἔργαρον κρούμενον ἐν τῷ πλήκτρῳ τοῦ Θεοῦ.
- Χαῖρε ἄρτος στηρίζων νηστευόντων κοιλίας.
- Χαῖρε εἶνος ἡδύων σωφρονούντων καρδίας,
- Χαῖρε Χριστοῦ ὁ φέρων τὸ τρόπαιον.
- Χαῖρε στεροδὸν παθῶν ἀποτρόπαιον.
- Χαῖρε, δι' οὗ τὰ ἀρχαία παρήλθε.

Χαίρε, δι' οὗ τὰ κατὰ ἐπισήλη.

Χαίρε Κήρυξ τῆς Χάριτος.

Θαυμαστή πάση φύσει ὤφθει ὡς ὑπὲρ φύσιν ἢ ἐν τῇ ἐρήμῳ σου μετοιχία, ἐκ μαστῶν γὰρ εὐθὺς μητρικῶν πρὸς αὐτὴν μετέδης κατοικῶν Πρόδρομε, οὐκ οἶνω οὐδὲ σίκερα, Θεῷ δὲ ἐντρυφῶν καὶ ψάλλων Ἀλληλούια.

Ιθύναις σου τὸν δρόμον πρὸς οὐράνιον δρόμον, - ἀσκήσεως ἐλθὼν πρῶτος δρόμον καὶ λαμπρότις γέγονας σοφέ, καὶ Χριστοῦ δὲ βίου ὑψηλοῦ Πρόδρομος. πρὸς ὃν ἰθύναις ἅπαντας, ἀκούεις παρά πάντων οὕτω.

Χαίρε ἡ τέχνη τῆς ἐγκρατείας.

Χαίρε ἡ στάθμη τῆς ἀκριβείας.

Χαίρε τῆς ἀσκήσεως ἐμφυχον ἄγαλμα.

Χαίρε τῆς ἀθλήσεως θεῖον ἐκτύπωμα.

Χαίρε ἕρος ὁ ἀκροτατος παρθενίας ἀληθοῦς.

Χαίρε νόμος ἐνθεώτατος θεωρίας εὐαγοῦς.

Χαίρε ἀκτημοσύνης ὁ λαμπρὸς προηγῆτωρ.

Χαίρε ἀγιωσύνης ὁ σοφὸς εἰσηγήτωρ.

Χαίρε κανὼν νηστείας θεόσθετος.

Χαίρε εἰκὼν ἀγγελίας θεόγραφος.

Χαίρε ὀρθῆς πολιτείας ὁ γνώμων.

Χαίρε σοφῆς προμηθείας νοτήμων.

Χαίρε Κήρυξ τῆς Χάριτος

Κόσμου ἡδυπαθείας, καὶ σαρκὸς προσπαθείας, ἠλόγησαι καθάπαξ θεόφρον, καὶ ἀκριδὰς εἶχες σου τροφήν, ἐκ καμήλου δὲ στολὴν Πρόδρομε, τοῦ πνεύματος οὐ σώματος ἐπίδοσιν ζητῶν καὶ λέγων Ἀλληλούια.

Λύτρωσιν ἁμαρτίας, βάπτισμα μετανοίας, κηρύσσων ἦλθεν ὁ Ἰωάννης, πᾶσι μετανοεῖτε βοῶν, βασιλεία γὰρ τῶν οὐρανῶν ἤγγικε, καὶ χάριν

ἐχορήγησε πιστοῖς ὡς ἂν αὐτῷ βοῶσι

Χαίρε βουλή τοῦ Θεοῦ ὁ αὐτοῦ.

Χαίρε οὐλή τοῦ οὐρανοῦ ὁ οὐρανοῦ.

Χαίρε γαλήνη ἢ τοῦ ἕω μνηστῆρα.

Χαίρε ἀρετῶν ἢ Χριστῶν κει ἀδελφάτα.

Χαίρε ναῦμα, ὃ ἐξήραυσε θαυμασίως ἐξ Ἰδέου.

Χαίρε ποταμὸς, ὃ ἀνέβυξε πρὸς οὐρανὸν ἐξ Ἀδάμ.

Χαίρε ὁ τῶν παροῦτων ἀμείνων ὡς μή ὅτων.

Χαίρε ὁ τῶν μελλόντων προτυπῆς ὡς μενόντων.

Χαίρε, δι' οὗ ὁ πίπτων ἀλύσεται.

Χαίρε, δι' οὗ ὁ βάλλων ἀρίσταται.

Χαίρε ψυχὴν πρὸς Θεὸν ὁ ἐκτείνας.

Χαίρε ἐρμὴν τῆς σαρκὸς ὁ συστείλας.

Χαίρε Κήρυξ τῆς Χάριτος.

Μετανοίας τὸν στάχυν τῆς ἐρήμου ὁ στάχυς κελεύει τοὺς ἀκάρπους ἐκφύειν, ἐκκαθάραι ἔχει γὰρ φύσιν ὁ τὸ πτύον ἔχων τῇ χειρὶ Κύριος, καὶ ἀχυρώδεις καύσων, συνάζει δὲ ἐγκάρπους, λέγων Ἀλληλούια.

Νέαν θέλων ὁ Κτίστης ἀναδειξάι τὴν φύσιν τοῖς ὕδασιν αὐτὴν ἀναπλάπτει, καὶ πρὸς τοῦτο φέρει συνεργόν, ὃ βουλήσει πάντα ἐνεργῶν Κύριος, Βαπτίσματος τὸν κήρυκα, ὃ πάντες οἱ πιστοὶ βοῶμεν

Χαίρε ρωνὴ τοῦ Θεοῦ ἀγία

Χαίρε σιγὴ τοῦ ἔχθοῦ τελεία.

Χαίρε τῆς οὐσίας βροτῶν τὸ κεφάλαιον.

Χαίρε παρουσίας Θεοῦ τὸ προσίμιον.

Χαίρε ὅτι ἐπεχόρευσε πᾶσα χάρις ἐπὶ σοί.

Χαίρε ὅτι ὑπεχώρησε πᾶσα πλάνη διὰ σοῦ.

Χαίρε ὃ διαπτύσας τὰ ἡδέα τοῦ βίου.

Χαίρε ὃ διαλύσας τὰ πικρὰ τῶν ἐν βίῳ.

Χαίρε, δι' οὗ ἐδόθη μετάνοια.

Χαίρε, δι' οὗ ἐλύθη ἀπόνοια.

Χαίρε ἄμνον τοῦ Θεοῦ ὁ κηρύξας.

Χαίρε ἀγγέλ' ὃ τὸν βίον τηρήσας.
Χαίρε Κήρυξ τῆς Λαρίτος.

Ξένην κένωσιν βλέπων ὁ βαπτίζων τοῦ Λόγου,
ἐξίστατο καὶ ἴστατο λέγων· ἐγὼ χρείαν ἔχω ὑπὸ
σοῦ, καὶ σὺ βαπτισθῆναι πρὸς ἐμὲ γέγονας; ὁ δὲ
θαρρεῖν ἐπέταξε, καὶ ἔργον ἐκπληροῦντα, λέγειν
Ἄλληλούϊα.

Οἰ χειρὶ πάντα φέρων, σῆ χειρὶ ὑποκλίνει τὴν
τούτου κεφαλὴν Ἰωάννη, οὐ καθάρσεως χρῆζων
αὐτός, ἀλλ' Ἀδὰμ καθαίρων ἐν αὐτῷ, ὅθεν σοὶ ὡς
λειτουργῶ τῆς χάριτος, χαρίζεται ἀκούειν ταῦτα·

- Χαίρε Ἁγίων ἀπάντων μεϊζων.
- Χαίρε Ἀγγέλων οὐδὲν ἐλάτων.
- Χαίρε γεννητοῖς γυναικῶν ὁ ὑπέρτερος.
- Χαίρε γεννητῆς ἐξ αὐτῆς ὁ ὑπέρλαμπρος.
- Χαίρε κάλαμε τῆς χάριτος νέον νόμον ἐκτυπῶν.
- Χαίρε θάλαμε τοῦ πνεύματος ἐκ πασῶν τῶν ἀρετῶν.
- Χαίρε ὅτι ἐγένου γεγηρῶν ὑπερόπτης.
- Χαίρε ὅτι ἐφάνης οὐρανίων ἐποπτής.
- Χαίρε ποιμὴν θροεμμάτων τοῦ πνεύματος.
- Χαίρε λιμὴν πνευμάτων ἀπείραστος.
- Χαίρε ὁ ροῦς ὁ ἐκπλήγων τὰ πάθη.
- Χαίρε ὁ νοῦς ὁ Θεοῦ βλέπων βάθη.
- Χαίρε Κήρυξ τῆς Χάριτος.

Πόθος πέπεικεν αἰσχύους τὸν υἱὸν τῆς αἰσχύνης
εἰρκτῆ τὸν Βαπτιστὴν κατακλῦσαι, καὶ κα-
λύψαι σπεύδων τὸ κακόν, ἔλαθεν ἀρίδηλον αὐτὸ θέ-
μενος, ὁ λόγος γὰρ οὐ δέδεταί τοις ψάλλουσι Κυ-
ρίῳ οὕτως·

Ἄλληλούϊα.

Ρήματα σου ὡς βέλη δεδεγμένος Ἡρώδης κεντᾶ-
ται τὴν καρδίαν καιρίαν, οἱ γὰρ ἔλεγχοι τῷ ἀσε-

θεὶ μώλωπες εἰσὶν ὀδοντοὶ Πρόδρομε, καὶ θυήσκων
ἀνομία, οὐκ ἤνέσχετο εἰπεῖν σοὶ ταῦτα·

- Χαίρε ἀνάστημα ὁ πατήρων.
- Χαίρε τὸ αἶμα ὁ ἔπειμων.
- Χαίρε τῶν πιπτοντων βροτῶν ἡ ἀνορθωσία.
- Χαίρε προκοπτοντων Θεῷ ἡ βιβαίωσις.
- Χαίρε ἄβλον ὡς Ἀγγέλ' ἐν τῇ βίῳ μετέλθων.
- Χαίρε ἐγγλον ὡς θαλάμα τῶν Ἡρώδην καθελῶν.
- Χαίρε ὁ τῶν ἀρρητων τοῦ Θεοῦ οἰκονομος.
- Χαίρε ὁ ἀπορρήτων ἀγαθῶν κληρονόμος.
- Χαίρε καλῶν εὐωδῶν δωροῦμενος.
- Χαίρε κακῶν δυσωδῶν τροποῦμενος.
- Χαίρε δι' οὗ ὁ Ἀδὰμ ἐνεδύθη.
- Χαίρε δι' οὗ ὁ Σατάν ἐγυμνώθη.

Χαίρε Κύρυξ τῆς χάριτος.

Σέλας ἡλίου δίκην ἔστειλθεν ὡς ἐκ δίσκου τοῦ πί-
νακος ἡ θεία σου Κάρα, καὶ τοῦ σκότους πᾶ-
σαν τὴν ἰσχὺν ἡ ἀκτὶς ἀπῆλασεν αὐτῆς Πρόδρομε,
ἡμᾶς δὲ καθοδήγησε τῶν φῶτων τῷ πατρὶ κραυγά-
ζειν.
Ἄλληλούϊα.

Τοῦ φωτὸς τὴν λυχνίαν ὁ τοῦ σκότους ἐργάτης
οὐκ ἔφερεν εἰς ἔλεγχον ἔχειν· ὡς γὰρ φίλος ἔρ-
γων σκοτεινῶν, παρουσίαν ταύτης σφαλερῶς ἤχθητο·
διὸ ἐκ μέσου τίθησιν αὐτόν, μὴ συνιεὶς κραυγάζειν.

- Χαίρε τὸ στέλεχος τῆς ἀγνείας,
- Χαίρε ὁ ἔλεγχος τῆς λαχρείας.
- Χαίρε τῶν βροτῶν καὶ Ἀγγέλων μεθοριον.
- Χαίρε οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς τὸ ἐξαίσιον.
- Χαίρε μέσος ἐς ἀνέτειλας τῶν Θεοῦ διαθηκῶν.
- Χαίρε τέλος ὡς γεγέννησαι τῶν γραφῶν τῶν νομικῶν.
- Χαίρε ὁ τάναντία εἰς ταῦτ' ἀκαταμίμαξ.
- Χαίρε ὁ ἀσαρκίαν ἐν σαρκὶ κατορθώσας.
- Χαίρε βροντὴ τῶν Κοσμοῦ ἐκπλήττουσα.
- Χαίρε βροχη τὴν Κτίστην ἀρδεύουσα.

Χαίρει, δι' οὐ εὐσεβείς φωταυγασθόνται.

Χαίρει, δι' οὐ ἀσεβείς πυρπολοῦνται.

Χαίρει Κύριε τῆς χάριτος.

Υμνοῖς πόλις ἀρκέσει ἀφίκεσθαι τοῦ ὕψους τῆς
τῆς μεγαλοσύνης Προφήτα; ἢ ὑμνήσει τίς τῶν
γρηγοῦν ὄν ἀπάντων μείζονα Χριστός ἐδείξε; διὸ τὴν
πίστιν δέδεξο τῶν μετὰ σοῦ βωόντων.

Ἄλληλούια.

Φαεσφόρος ὡς ὄρθρος τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, κα-
κίας μὲ ἐξέγειρον ὕπνου, καὶ υἱὸν ἀνάδειξον φω-
τός, γρηγοροῦντα ἔργοις φωτεινοῖς Πρόδρομε, ὡς ἂν
φαιδρῶ προσώπῳ σοι, καὶ γλώττῃ γηθοσύνῳ λέγω.

Χαίρει πυρσὲ τῶν ἐν ζάλῃ ὄντων.

Χαίρει χρυσὲ τῶν πενία ζώντων.

Χαίρει λυπουμένων ταχεῖα παράκλησις.

Χαίρει πλανουμένων ἐτοίμη ἀνάκλησις.

Χαίρει πάντων εὐδυσώπητος πρὸς Θεὸν διαλλαγή.

Χαίρει πάντων εὐσυμπάθητος λυπηρῶν ἀπαλλαγὴ.

Χαίρει τῶν νοσημάτων τῶν πιστῶν ἡ ὑγεία.

Χαίρει τῶν μολυσμάτων τῶν αὐτῶν ἡ ἀγνεία.

Χαίρει πταιόντων θεῖον ἐξίλασμα.

Χαίρει πιπτόντων μέγα διάσωσμα.

Χαίρει ὁ πᾶσι τὰ πάντα παρέχων.

Χαίρει ἐκάστω τὸ πρόσφορον νέμων.

Χαίρει Κήρυξ τῆς χάριτος.

Χάρητι παντελείῳ χαριτώνυμε Κήρυξ ψυχὴν
μου χαριτώσαις καὶ φρένας, τῶν παθῶν τὸν ῥύ-
πον ἐξ αὐτῶν μετανείας γνώσει ἐξελῶν ἅπαντα. καὶ
δείξαις σῆ μοι χάριτι ἐπάξιον Θεῷ κραυγάζειν.

Ἄλληλούια.

Ψώμισόν με Προφήτα τῆς ἀφθάρτου τραπέζης
ψυχίοις πεπτοκόσιν ὡς κύνα, ἐν λιμῷ γὰρ τή-

κομαι σφοδρῶ, σωτηρίου ἄστου ἀπορῶν Πρόδρομε.
καὶ κόρεσον καρδίαν μου, ὡς ἂν σοι εὐχαριστως κρῖζω.

Χαίρει στραχίς Πισσητῶν κήρυξ.

Χαίρει κρήνη Ἀποστολῶν θεία.

Χαίρει νομοστολεῖ ὥρατι τῆς χάριτος.

Χαίρει θεολογὸν δογματῶν τοῦ πνεύματος.

Χαίρει ἕμμα καθαρῶτατον τὰ ἀθεῖατα ἰδῶν.

Χαίρει στῆμα ἀγιώτατον τὰ ἀπορητὰ εἰπῶν.

Χαίρει Πρόδρομε, μάρτυς, Βαπτιστά, φωνή, λύχνε.

Χαίρει προκριτε, μάκαρ μνηστὰ, μύττα φίλε.

Χαίρει γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα.

Χαίρει νοός καὶ γλώττης ἐντρούφημα.

Χαίρει κοινὲ πρεσβευτὰ καὶ μεσίτα.

Χαίρει ἐμοῦ ἐξαιρέτως προστάτα.

Χαίρει Κήρυξ τῆς χάριτος.

Ω ὑπερέκεικα πάντων, τῇ μικρᾷ νῦν πρόσγες
ἀπαρχῇ, καὶ τῶν δεινῶν ἀπάσης ταραχῆς ῥῦσαι με,
καὶ τῆς μελούσης λύτρωσαι κολάσεως Θεῷ βωόντα.

Κανὼν Παρακλητικὸς πρὸς τὸν τίμιον Πρόδρομον, ψαλλό-
μενος ἐπὶ ἀσθενοῦντας, καὶ ἄλλως εἰς περιπετείας, καὶ συμ-
φορὰς τελούοντας. Ποιηθεὶς παρὰ Διονυσίου ἱερομονάχου τοῦ
Παπαδοπούλου, μετὰ τὸ Κύριε εἰσάκουσον. τό, Θεὸς Κύριος.

Εἶτα τροπάριον, ἦχος δ'. Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς

Τῆς μετανείας γεγονός θεῖος κήρυξ, μετανοοῦντα
ἐκ ψυχῆς Ἰωάννη, ἐνίσχυσόν με Πρόδρομε πα-
νένδοξε, ὅπως ἀποθέμενος ἀμαρτίας τὸ βᾶρος, χαί-
ρων ἐποφθῆσωμαι τῷ κριτῇ τῶν ἀπάτων, καὶ διὰ σοῦ
γεέννης, καὶ πυρός, καὶ αἰωνίου ῥυσθῶ κατακρίσεως.

Δόξα, καὶ νῦν.

Οὐ σιωπήσομεν αἰεὶ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου
λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι. Εἰμὴ γὰρ οὐ προϊστασο
πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκτοσούτων κινδύ-

νων, τίς δὲ διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀπο-
στῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ· σοὺς γὰρ δούλους σώζεις
ἀεὶ ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν. καὶ ὁ Κων. Οὐ ἡ ἀκροστιχίς, Βαπτιστὰ
Χριστοῦ, παῦσον ἡμῶν τοὺς πόνους.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀρκατηλάτην Φαραῶ.

Βεβαπτισμένον ἐν πελαγεί Προδρόμε βιωτικῶν
συμφορῶν, ἀνομιῶν φόρτω χαλεπῶ, τὸν δούλόν
σου, τῶν οἰκτιρῶν τὴν ἄδυσσον ὁ βαπτίσας Προ-
φήτα, ἱκεσιῶν σου τοῖς οἰάζει, πρὸς γαλήνην ὄρμον
κυβέρνησον.

Ανομιῶν αἱ καταιγίδες πνέουσαι, βίου Πνευμά-
των σοδρᾶ, τὸ πενιχρὸν σκάφος, ἐμβολῆ κατέ-
κλησαν, ἐπαγωγαῖς τῶν θλίψεων, Βαπτιστὰ δυσω-
πῶσι, ἐσμὸν κακῶν με ποντίζοντα λύσας ἐκ βυθοῦ
με ἀνάγαγε. Δόξα.

Πιεζομένῳ μοι κακῶν τῷ τάλανι, ἐπιφοραῖς χα-
λεπῶν, ὡς παρωργηκότι, τοῦ Θεοῦ τὸ εὐσπλαγγ-
χρον, ἐπενεχθεῖσαι μᾶστιγες νοεραὶ με ὠθοῦσιν, εἰς
γαῶν τὸν δειλαιὸν πρόφθασον, Προδρόμε Κυρίου, καὶ
σῶσόν με. Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν μεγάλην ἄδυσσον, τῶν
οἰκτιρῶν τὴν πηγὴν, σωματικῶς Κόρη, ὡς τε-
κοῦσα δέομαι, Θεοκυῆτορ βλύσόν μοι, θεραπείας τὸ
ρεῖθρον, σθενύον καύσωνα θλίψεων, καὶ σαρκῶς ὀ-
δύνας ζώμενον.

Ῥῆγ Γ'. Ὁ Εἰρμός. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ικετεύω ὁ τάλας, τῆς παλαιᾶς ὄντα σε, καὶ καινῆς
μεσίτην, καινίσας παλαιωθέντα με, ἐν ἀνομίαις

πολλάκις, καὶ ἐκλυτρώσασθαι πλήθει, Βαπτιστὰ τῶν
θλίψεων πολιορκουμένον.

Σὲ τοῦ λόγου τὸν μύστην, τῶν προφητῶν μεί-
ζονα, ὄντας τὸν Ἥλιου, αἰτοῦμαι Προδρόμον λύ-
χνον τε, τοῦ ἀπρσιτου φωτός, τὸ στυγερόν, καὶ
ζοφῶδες, τοῦ ἀλλίου βίου μου λύσας καταύγασον.

Δόξα.

Τῆς χαρᾶς ὁ προκήρυξ καὶ χαρμονῆς Ἄγγελος,
ὁ τοῖς ἀθυμοῦσι κηρύξας, τὴν ἀνεκλάλητον, χα-
ρὰν προφήτα Χριστοῦ, εἰς χαρμονὴν τὸ στυγνάξον,
τῆς χαρᾶς ἐπώνυμε, τρέψον τοῦ δούλου σου.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Αθυμίας καὶ ζάλαι βιωτικαὶ Δέσποινα, τὸν τῆς
παναθλίας ψυχῆς μου οἶκον ἐσάλευσαν, καὶ
κατασπῶσαι αὐτόν, ἐπαπειλοῦσί μοι τέλος, τῆς
ζωῆς ἢ πρόξενος σπεῦσον βοήθει μοι.

Διασωσον ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους σου πρό-
δρομε τοῦ Κυρίου, ὅτι πάντες μετὰ Θεόν, πρὸς σὲ
καταφεύγομεν, ὡς ἄρρηκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Επίβλεψον ἐν εὐμενίᾳ πανύμνητε Θεοτόκε, ἐπὶ
τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν, καὶ
ἴασαι τῆς ψυχῆς τὸ ἄλγος.

Καὶ μνημονεύει ὁ Ἱερεὺς. Εἶτα τὸ Κοντάκιον. Εὐσπλαγγνίας.

Εὐσπλαγγνίας τὴν ἀφθονὸν πηγὴν, Ἰορδάνου
κατέδυσας ροαῖς, Ἰωάννη ὄθεν ἱκετεύωσε θλί-
ψεων πελάγει χειμαζόμενον, καὶ δεινῶς τούτων τῶ
κλύδωνι ποντούμενον, γαλήνης με πρὸς ὄρμον χει-
ραγώγησον.

Ψδθ δ'. Ὁ Εἰρας. Σὺ μεν ἰσχύς Κυρία.

Χάριτος ὦν Πρόδρομε, κήρυξ τρανώτατος, δώρησαι μοι μάκαρ δεομένω σου, χαροποιὰν χάριν δαψιλῶς, ὅπως διαρρήξας, τὸν σάκκον τῆς ἀθυμίας μου, χάρις καὶ εὐφροσύνης ἐνδυθεὶς τὸν χιτῶνα, τῶν θαυμάτων τὴν χάριν γεραίρω σου.

Ροῦς με δεινὸς θλίψεων, ροῦς παραπτώσεων, καὶ κινδύνων ζάλαι περιέχουσι, λαίλαψ σφοδρὸς τὸ ἔλεεινόν, Βαπτιστὰ Κυρίου, ποντίσαι βίου μου λείψανον ἐγείρεται δεσπότην, ἀλλ' ὁ λούσας ζωῆς τε, καὶ θανάτου με τούτων ἀπάλλαζον.

Δοξά.

Ιδε κακῶν Πρόδρομε, σμῆνος συνέχει με, καὶ λυπαῦσι συμφοραὶ τὸν δούλόν σου, καὶ δυσμενῶν, ὡσπερ εὐτελές, βρόχοις κινδυνεύω, στρουθίον σὶ μοι ὠλίσεσθαι, τῇ σκέπη σου οὖν τρέγω καὶ στενάζων αἰτοῦμαι ἀντιλήψεως χεῖρά μοι ὄρεξον.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Σῶσόν με νῦν πάναγνε, σῶσόν με Δέσποινα, σωτηρίας κόρη με ἀξίωσον, καὶ γὰρ πυκνὰ νέφη δυσχερῶν, κατεκάλυψάν με, χειμῶνά μοι ἐπιφέροντα ἀθρόον ἀλγηδόνων, δυσωπῶσι παρθένε, ἢ παγκόσμιον ζάλην κοπάσασα.

Ψδθ ε'. Ἰνα τί με ἀπόσω.

Τέλος φρίττω ὁ τάλας, τὸ ζωῆς μου Πρόδρομε παρόν, καὶ δέδοικα, τοῦ κριτοῦ τὸ βῆμα, τὸ ἀδέκαστον, πάσης ὑπέραντλος γεγονὸς κακίας, ἀλλ' ἔκετεύω σε τῆς τῆ δε, καὶ μελλούσσης βασιάνου με λύτρωσαι.

Οἱμοὶ ὤξασαν σφόδρα, τῆς σαρκὸς οἱ μώλωπες, κατεσαπύσαν, καὶ κατέκαυψαν με, ψαλμικῶς ἀφροσύνης αἰμαστιγες, ἐταλαιπώρηθη, ὦ Βαπτιστά, καὶ μέχρι τέλους, ἀντιλήψιν ὄυσ μοι σωτήριον.

Δοξά.

Υδωρ ἕως ψυχῆς μου, κατοδύνων θλίψεων προφῆτα ἐφθασεν καὶ βυθὸ ἰλύϊ, ψαλμικῶς ἐνεπαγγν ὁ δεΐλαιος, τῶν πειρατηρίων, καὶ μοὶ ὑπόστασις οὐκ ἔστιν, ἢ δ' ἐλπίς μου, αἰεὶ ἐκ σοῦ ἔρτηται.

Καὶ νῦν. Θεοδοκίον.

Πόνοι θλίψεις ὀδύνας, καὶ ἐχθρῶν ἐπήρειαι καταπιέζουσι, κατατρύχοντά με, καὶ εἰς ἄδου σχεδὸν με καθέλκοντα ἀλλ' ἀπεγνωσμένον, ἀπηλπισμένων ἢ τεκοῦσα, τὴν ἀνάρρωσιν σῶσόν με Δέσποινα.

Ψδθ ς'. Τὴν δέξιον ἐκχεῶ.

Αδῖωτον, τοῦ λοιποῦ τῷ τάλανι, τὴν ζωὴν, καὶ πονηρὰς τὰς ἡμέρας, αἱ τῶν δεινῶν προσβολὰς μοι ποιούσι καὶ τῇ ἀθλίᾳ σαρκί μου ἀφόρητα, τὰ ἀλγη, ἀλλ' ὦ Βαπτιστά, ἐπὶ σοὶ πεποιθὼς οὐκ ἀπέγνωσμαι.

Υπόπλεων, στεναγνῶν ὁ ἄθλιος, τὸ σαρκίον, καὶ ὀδύνης τὸν βίον, ἔχων μεστὸν Βαπτιστά, καὶ ψυχὴν δέ, καταγομένην εἰς ἄδου ἀπώλειαν, προέρχομαί σοι δυσωπῶν, συνοχῆς πονηρῶν με ἀπάλλαζον.

Δοξά.

Συνέρρευσε, τοῦ ἐχθροῦ ἢ δύναμις, ἐπ' ἐμέ καταπιέζουσα πᾶσα καὶ πολεμεῖ χαλεπῶς τὴν ζωὴν μου, φρυατομένη ὀλέσαι τὸν τάλανον, ὦ κήρυξ τῆς

ζωῆς αὐτοῦ τούτου θραύσον τὰ βέλη καὶ ἐνεδρα

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ο λόσωμον, καὶ ψυχῇ, καὶ σώματι τὴν πληγὴν ὁ δυσμενὴς μοι ἐπάγει, ἐκτός δεινῶν ἐπιθέσει πλῆττων, ἐντός δὲ λύπαις παντοίαις, αἰκχίζων μὲ. τὸ τούτου θράσος, ἀλλ' ἀγνή, ὡσπερ πάλαι, καὶ ἄρτι καταδάλε.

Διάσωσον, ἀπὸ κινδύνων τοὺς δούλους Θεοτόκε, ὅτι πάντες μετὰ Θεὸν εἰς σέ καταφεύγομεν, ὡς ἀόρηκτον τείχος καὶ προστασίαν.

Αἴχραντε, ἡ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνεριμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα, δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Ὁ ἱεὺς, μνημονεύει Εἰσα τὸ Κοντάκιον.

Προφήτα Θεοῦ, καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν κάραν τὴν σὴν, ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ τῆς γῆς εὐράμενοι, τὰς ἰάσεις, πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Προκί. Καὶ σὺ παιδίον προσήτης Ὑψίστου κληθήσῃ. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ. Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιώθη· καὶ Εὐαγγέλιον.

Ζήτηι τῆ Δευτέρᾳ τῆς δ'. ἐβδομάδος τοῦ Μαθθαίου

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀκούσας ὁ Ἰωάννης ἐν τῷ

Δόξα, ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν ταῖς τῆς Θεοτόκου, στιχ. Ἐλεήμων ἐλέησον ὁ Θεός. Προσέμοιον. Μὴ καταπιστεύσῃς με.

Δέησιν προσφέρω σοι, ὀδυνηρᾶς ἐκ καρδίας, πεποιθὼς ὁ δοῦλός σου, τῆ ταχείᾳ Πρόδρομε ἀν-

τιλήψει σου, τῆς συνεχούσῃς με. σπεύσον κακώσεως, ἐξελόμε καὶ τῶν θλίψεων. σῶσον ὀδύνης τε, καταπιεζούσῃς με ἄγριε, πάντων πειρατηρίωντε τῶν τοῦ πολέμιου με λύτρωσαι· οἶδα σοι γὰρ οἶδα, δυναμένον τὰ πάντα Βαπτιστά, ὡς Ἰορδάνου ἐδάπτισας, πάντα τὸν ἰσχύοντα.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς. Ὡδή, ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Νᾶμά μοι βλῦσον χριστοκέρυξ, τῆ σῆ χάριτι ὀροσίζον τὰς φλογώσεις, τῶν δεινῶν μου παθῶν, καὶ ὄπλα τὰ πυρφόρα, τὰ κατ' ἐμοῦ κατάσβεσον, τοῦ ἐχθροῦ, ἵνα ὑμῶσε.

Ηρεμον βίον μοι προφήτα, καὶ ἀτάραχον παράσχου ταῖς πρεσβείαις, τῶν μισούντων με δὲ ἀλώδητον συντήρει, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον, σὲ θερμῶς καθικετεύω. Δόξα.

Μέρος, καὶ κληρὸς σὸς ὑπάρχω, μὴ παρίδῃς με ἐχθροῖς καταποθῆναι, Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, ἀλλ' οἰκτειρον καὶ βλαδῆς, καὶ πειρασμῶν με φρούρησον, ἀδλαδῆ τὸν σὸν οἰκέτην.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ω πῶς παράκλησιν οὐκ ἔχω; περιστάσει τοῦ βίου καὶ ἀνάγκαις, καὶ κακώσεσι δὲ ἀπώλωλα ὁ τάλας, ἀπαρακλήτων σῶσόν με, παραμύθιον Παρθένε.

Ὡδή, η'. Τὸν ἐν ἔρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

Νηπιόθεν χαρὰν τῆ οἰκουμένη, προμηνύεις πατρός, τὴν γλωττοπέδην λύσας· τῶν ὀδυνῶν τὰς

πέδας διὸ ρήξας μου, θλίψιν εἰς χαρὰν μοι, Πρόδρομε μεταθες, Χριστοῦ, καὶ εὐφροσύνην.

Τῶν τεκόντων ὡς ὄνειδος ἡμεῖψω, σὴ γεννήσει φαιδρὰν, εἰς εὐφροσύνην οὐτῶ, τὸ κατηφές ἐν πόνοις τῆς καρδίας μου, ἀμειψὸν προφήτα, τῆ σὴ ἐπισκέψαι, εἰς εὐκρατόν μοι ἔξιν. Δόξα

Ονομάζῃ, προφήτα τῷ δεσπότη, ὡς μεγίστων λαγῶν, διακονίαν μείζων, τῶν προφητῶν ἀπάντων, ὅθεν δέσμαι, μείζονα ὡς ἔχων, χάριν, καὶ πλουσίως, τυχεῖν τῆς εὐποιίας.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Υπὲρ πάντας, ἡμάρτικα ἀφρόνως, ἀθετήσας ἀγνή τοὺς θείους νόμους ὅθεν καὶ χαλεποῖς ἐντεῦθεν ἐταζόμενος, μάλιστα βοῶσα, τούτων ἐξελοῦμε παρθένε μεταγνόντα.

Ἡδὲ, θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Σωθεῖν ὁ τῆ σκέπη σου προσφυγῶν, τοῦ πικροῦ συναγαγίου τῶν θλίψεων, καὶ συμφορῶν, Πρόδρομε, Κυρίου καὶ Βαπτιστά, καὶ τῆς γαλήνης τύχοι με, διὰ πρεσβειῶν σου τῆς παθεινῆς, οὐδένα γὰρ γινώσκω, ἐν ταῖς περιπετείαις, ἄλλον ἐκτός σου ἀντιλήπτορα.

Παρίτω ἡ ἀντιλήψις ἡ ἐκ σοῦ ταχεινῆ, καὶ τὸ ἔλεος ἀφθονον, ὦ Βαπτιστά, ὅτι ἐδραγχνίασε ψαλμικῶς, κράζων πρὸς σέ ὁ λάρυγξ μου, σέ ἐπικαλοῦμαι οὖν πεποιθῶς, ὁ τάλας, διὰ πλῆθος πταισμάτων μου προφήτα, ἐξαπολέσθαι μὴ παρόψειμι.

Δόξα.

Οῦνας τὰς ἐκ θλίψεων Βαπτιστά, καὶ πληγὰς τὰς ἐκ νόσου, καὶ ἐλκῆ δέ, τὰ τῆς ψυχῆς, πάντα ἐκ τοῦ δούλου σου χαλεπόν, συμπάθεστατῳ ἀνελε, οἰκτῶ ἱκετεύω ὁ ταπεινός, ἀπόρου ἀπὸ γλιωτῆς, στεναῶζων ἐκ καρδίας, καὶ χαρμονῆς με δεῖξον ἐμπλεων.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Νικήσαιτο πταισμάτων μου τὴν πληθύν, εὐσπλαγγνίας τὸ ἀμετρον πέλαγος, σοῦ ἀγαθῆ, δέξαι δέ μου δέησιν πενιχρὰν, καὶ τὰς αἰτήσεις πλήρωσον, δύνασαι γὰρ πάντα ὡς πανσθενούς, δεσπότη Θεοῦ μήτηρ, εἰ νεύσεις μικρὸν μόνον, πρὸς τὴν ἐμὴν οἰκτρὰν ταπεινωσιν.

Ἄξιόν ἐστι ὡς ἀληθῶς.

Τὸν τῆς μετανοίας καθηγητήν, καὶ τὸν μοναζόντων ἀντιλήπτορα καὶ φρουρὰν τὸν ἀπό κοιλίας μητρός ἡγιασμένον τὸν Πρόδρομον Κυρίου ὕμνοις τιμήσωμεν.

Μείζονος κριθέντα τῶν προφητῶν, σέ τὸν τῆς ἐρήμου, μέγαν ὄντως καθηγητήν, κήρυκα τὸν θεῖον καὶ Βαπτιστὴν Κυρίου, τὸν πρόδρομον τὸν μέγαν ὕμνοις τιμήσωμεν.

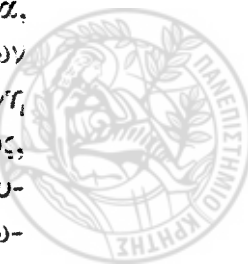
Τὸν τοῦ Ζαχαρίου θεῖον βλαστόν, καὶ τῆς Ἐλισάβετ τὴν παγκόσμιον χαρμονήν, τὴν φωνὴν τοῦ λόγου τὸν λύχνον τοῦ ἡλίου, τὸν Πρόδρομον Κυρίου, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Πρόδρομε Κυρίου και Βαπτιστά, λύγε τοῦ ἡλίου
ἐσφόρε φωταγωγέ, τὴν ἐσκομισμένην τοῖς πά-
θεσι τοῦ βίου ψυχὴν μετὴν ἀθλίαν σὺ φωταγώγησον.

Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί. Πρόδρομε
Κυρίου, Ἀποστόλων ἢ δωδεκάς, οἱ ἄγιοι πάν-
τες, μετὰ τῆς Θεοτόκου ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τὸ
σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον Παναγία Τριᾶς. Πατερ ἡμῶν. Ὅτι σοῦ
ἐστὶν ἡ Βασιλεία. Τὰ συνήθη Τροπάρια και τὸ παρὸν
Τροπάριον, ἕως β'. Ὅτι ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρον.

Φίλε παθημάτων κοινωνέ, Πρόδρομε Προφήτα,
και μύστα και Βαπτιστά τοῦ Χριστοῦ, πάντων
ἡμῶν μνήσθητι τῶν σέ τιμώντων πιστῶς, Ἰωάννη,
πανεύφημε, και ρύσαι κινδύνων πάσης περιστάσεως,
ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, σώους και ἀτρότους φυ-
λάττων, πάετας ταῖς πρεσβείαις σου ὅπως σέ χρεω-
στικῶς αἰεὶ δοξάζομεν.

Και Ἀπελυσίς Τέλος τῆς τοῦ Προδρομοῦ παρακλήσεως.

Τῷ δὲ Θεῷ δοξα και κλέος.

Βαπτιστά Κλέθι, τῶν λιτῶν σου οἰκέτου.

Αἰτήσεως πέρας δέ, πλήρες οἱ δίδου.